

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

19 februari 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

HULDEBEToon

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE – BENOEMING PLAATSVERVANGEND LID

RESOLUTIE HERSTEL VERTROUWEN IN POLITIEK GEZAG

DECREET BEKRACHTIGING BESLUIT VLAAMSE REGERING TOT WIJZIGING BESLUIT VLAAMSE REGERING TOT COÖRDINATIE WET ORGANISATIE RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW – STEMMING

DECREET WIJZIGING ARTIKELEN 48 EN 56 WETBOEK DER SUCCESSIERECHTEN – STEMMINGEN

RESOLUTIE INVULLING CULTUREEL VERDRAG VLAANDEREN EN NEDERLAND – STEMMING

RESOLUTIE GEWELD EN REPRESSIONE IN BASKENLAND – STEMMINGEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE – STEMMING

Inhoud

Nr. 27

Woensdag 19 februari 1997
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de verhoging van het inschrijvingsgeld voor taalcursussen in het avondonderwijs en de gevolgen voor Brussel	1
Actuele vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de reactie van de Vlaamse regering op de beslissing van de federale regering inzake de artsenbeperking	
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de studie Geneeskunde en Tandheelkunde na de contingentering door de federale regering	2
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de controle op afvalolieverwerkende bedrijven	5
Actuele vraag van de heer Frans Wymeersch tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over mogelijke discriminatie bij vacatures in het WIS-systeem van de VDAB	7
Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de benoeming van de leden van het Beheerscomité van de VDAB	8
Actuele vraag van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de recente uitlatingen van de minister met betrekking tot de geplande nieuwe zeesluis in Oostende	9
Actuele vraag van de heer Patrick Lachaert tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de kostprijsvergelijking tussen de privé-busmaatschappijen en De Lijn	10
Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de N42 noord-zuidverbinding Wetteren-Geraardsbergen-Wallonie	11
Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de stand van zaken met betrekking tot de Vlaminov-operatie	12
Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitwerking en uitvoering van steunmaatregelen voor de varkensteelt in Vlaanderen	14
Actuele vraag van de heer Jacques Laverge tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de timing van de beursgang van de GIMV	15
Actuele vraag van de heer Dirk Van Mechelen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over problemen in de sector van de vrije radio's met betrekking tot het frequentieplan en de technische voorwaarden waaronder mag worden uitgezonden	17
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de vestigingsplaats van Radio 2 Vlaams-Brabant	
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de vestigingsplaats van Radio 2 Vlaams-Brabant	18

<p>Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het standpunt van de Vlaamse regering inzake gemeentelijk stemrecht voor migranten</p>	20
<p>Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het respecteren van de antwoordtermijn van schriftelijke parlementaire vragen</p>	21
<p>Vaste nationale cultuurpactcommissie Benoeming van één plaatsvervangend lid</p>	23
<p>Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Paul Van Grembergen en Jos Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag – 544 (1996-1997) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling Spreker : de heer Johan De Roo</p>	23
<p>Bespreking Sprekers : de heren André Denys, Paul Van Grembergen, Filip Dewinter, Jef Sleeckx, Jos Geysels en Johan De Roo, mevrouw Patricia Ceysens, de heren Gilbert Bossuyt en Paul Van Grembergen, mevrouw Mia De Schamphelaere en de heer Carl Decaluwé</p>	23
<p>Ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – 489 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	31
<p>Voorstel van decreet van de heren John Taylor, Peter Vanvelthoven, Leo Cannaeerts en Carlos Lisabeth houdende wijziging van artikelen 48 en 56 van het Wetboek der Successierechten – 505 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 4 Aangehouden stemmingen Hoofdelijke stemming</p>	33 34
<p>Voorstel van resolutie van de heer Herman Suykerbuyk c.s. betreffende de concrete invulling van het Cultureel Verdrag tussen Vlaanderen en Nederland – 232 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming</p>	35
<p>Voorstel van resolutie van mevrouw Nelly Maes c.s. betreffende het geweld en de repressie in Baskenland – 409 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemmingen</p>	37
<p>Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Paul Van Grembergen en Jos Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag – 544 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming</p>	41
<p>Huldebetoon Sprekers : de heren Paul Van Grembergen en Willy Kuijpers</p>	42

Met redenen omklede motie van de heren Ward Beysen, Julien Demeulenaere, Georges Cardoen, Mark Van der Poorten, Herman De Loor en Marcel Logist tot besluit van de op 5 februari 1997 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het laattijdig doorstorten van het gemeentelijk aandeel in de opcentiemen op de onroerende voorheffing en de personenbelasting

– 537 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

44

Regeling van de werkzaamheden

46

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.20 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogart, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaeys, Georges Cardoen, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Patrick Lachaert, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Jacky Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Walleghem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren,

Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jan Caubergs, Anny De Maght-Aelbrecht, Herman Lauwers : gezondheidsredenen ;

Dominiek Lootens-Stael, Nelly Maes : buitenslands ;

Vera Dua, Patrick Hostekint : ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 78)

Actuele vraag van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de verhoging van het inschrijvingsgeld voor taalcursussen in het avondonderwijs en de gevolgen voor Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Grouwels tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de verhoging van het inschrijvingsgeld voor taalcursussen in het avondonderwijs en de gevolgen voor Brussel.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hebben vernomen dat u intenties koestert om het inschrijvingsgeld voor taalcursussen in het avondonderwijs te verhogen. Ik heb een vraag over de gevolgen in de gebieden waar Vlamingen met anderstaligen samenleven. Ik denk dan aan Brussel maar ook aan een aantal Vlaamse gemeenten die heel wat anderstaligen hebben. We stellen vast dat taalcursussen Nederlands, ook via avondonderwijs, belangrijk zijn. Ze verhogen de tewerkstellingskansen en ze vergemakkelijken de integratie in en het contact met de Vlaamse Gemeenschap.

Grouwels

In Brussel is het ook belangrijk dat er een degelijk aanbod is van cursussen Frans, eventueel via avondonderwijs. Zo kunnen de kansen op tewerkstelling van de Nederlandstaligen ook verhoogd worden.

We hebben ook gelezen dat u taalcursussen in het avondonderwijs vrijetijdsbesteding vindt. Ik denk dat het verhogen van de tewerkstellingskansen, integratie in en contact met de Vlaamse Gemeenschap ernstige redenen zijn om dat anders te bekijken.

Wat zijn uw beweegredenen geweest om te overwegen het inschrijvingsgeld in het avondtaalonderwijs te verhogen? Hebt u de gevolgen voorzien van een dergelijke maatregel in Brussel en in de Vlaamse gemeenten met veel anderstaligen met het oog op integratie en hogere tewerkstellingskansen? Welke maatregels neemt u om de drempel naar taalcursussen Nederlands te verlagen? Vindt u dat het aanbieden van taalcursussen Frans, ook via het avondonderwijs, in Brussel kan helpen om de tewerkstellingskansen van Vlamingen te verhogen?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, net zoals mevrouw Grouwels heb ik vernomen dat ik intenties zou koesteren om het inschrijvingsgeld te verhogen. Ik heb dat gelezen in een eerbiedwaardige krant. Ik heb niet gelezen dat ik zou gezegd hebben dat taalonderwijs vrijetijdsbesteding is. Ik herinner me wel dat ik tijdens een discussie inzake beroepsgerichtheid van sommige cursussen in het OSP, zei dat het moeilijk is om het onderscheid te maken. Men kan Spaans leren, heb ik badinerend gezegd, met twee bedoelingen : om een gebeurlijke tewerkstelling of om op de playa in Calpe meer succes te hebben bij de plaatselijke bevolking. Bij het studeren is deze tweede overtuiging niet beroepsgericht, als men een serieus beroep heeft. Dan is het nog altijd mogelijk dat ik twee jaar nadien met mijn Spaanse kennis gemakkelijker een nieuwe job vind. Dat is het enige wat ik daarover heb gezegd, niet meer en niet minder.

Wat is hoogstwaarschijnlijk de aanleiding van dit bericht? Er is een ambtelijke werkgroep geïnstalleerd, die alleen uit ambtenaren bestaat en buiten het kabinet functioneert, om in opdracht van mezelf het hele avondonderwijs opnieuw te bekijken, inzake organisatiestructuur, programmatie en inschrijvingsgeld. Zij hebben een document opgesteld waar zaken in staan omtrent het taalonderwijs. Tot nu toe is de werktekst nog niet eens op mijn bureau beland. Ik

heb die werktekst pas opgevraagd toen ik in de krant in kwestie dat bericht las.

Wat de integratieproblematiek betreft, hebben we te maken met Nederlands als tweede taal. Nederlands-tweede taal valt buiten het avondonderwijs. Dat ressorteert onder basiseducatie en dat is dus niet in de nota opgenomen. Voor de rest denk ik dat taalonderwijs in de huidige omstandigheden juist een van de belangrijke discussiepunten wordt, zowel voor het curriculum van het normale secundair onderwijs als voor het avondonderwijs of het onderwijs voor sociale promotie. Ik denk dat dat op termijn belangrijk wordt, zeker voor de generatie die meer met de diverse talen geconfronteerd werd, om achteraf bijkomende tewerkstellingskansen te hebben. Ik denk dat u daarin gelijk hebt.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de minister, ik leid uit uw antwoord af dat we ons nog niet onmiddellijk ongerust hoeven te maken en dat u onze zorg deelt om de drempel tot het taalonderwijs zo laag mogelijk te houden.

Minister Luc Van den Bossche : Voorzitter, ik deel die zorgen met mevrouw Grouwels.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de reactie van de Vlaamse regering op de beslissing van de federale regering inzake de artsenbeperving

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de studie Geneeskunde en Tandheelkunde na de contingentering door de federale regering

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw De Schamphelaere tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de reactie van de Vlaamse regering op de beslissing van de federale regering inzake de artsenbeperving en van de heer Sannen tot minister Van den Bossche, over de toelatingsproef tot

Voorzitter

de studie Geneeskunde en Tandheelkunde na de contingentering door de federale regering.

Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, soms zijn er Vlaamse parlementsleden die hun federale partijgenoten oproepen om de handel en wandel van de Parti Socialiste nauwgezet in het oog te houden. Zij doen dit uit een oprechte politieke bezorgdheid om onze instellingen.

Als we echter een bepaalde eerbiedwaardige krant in haar maandageditie mogen geloven, zijn er ook PS-ministers die nauwgezet het Vlaamse beleid, meer bepaald het onderwijsbeleid, in de gaten houden. Zij zijn immers op zoek naar argumenten om hun veront-ruste militanten te overtuigen van de kwaliteit van het eigen PS-beleid, bijvoorbeeld op het vlak van onderwijs.

Zo verwees federaal minister van Wetenschapsbeleid Ylieff op een door de PS georganiseerde dialoog met de burger naar de Vlaamse maatregelen om het aantal studenten geneeskunde in te perken. Dat ruikt naar een numerus clausus. Daar lenen de Vlamingen zich voor ondemocratische maatregelen. Het is nochtans deze PS-minister die samen met de hele federale regering op 7 februari het contingent goedkeurde. Dat zal ingang vinden in 2004 en zal op dat moment bepalen hoeveel afgestudeerden er zullen worden toegelaten tot het beroep van arts of tandarts.

Deze contingentering werd altijd voorgesteld als een stok achter de deur voor de gemeenschappen. De gemeenschappen moesten immers verantwoordelijke beslissingen nemen over de toevloed van studenten, zodat alle afgestudeerden zouden kunnen worden toegelaten tot het beroep. Vlaanderen heeft dit gedaan. Wij hebben over deze decreetswijziging gestemd. Nu blijkt dat er aan Franstalige kant nog helemaal geen aanstalten worden gemaakt om die toevloed te beperken. Dat blijkt ook uit de uitspraak van minister Ylieff.

Daarbij komt ook nog dat u in de commissie op 22 januari uitdrukkelijk hebt gesteld dat u zich zou blijven verzetten tegen een 60/40-verdeling. Op die manier blijven immers de huidige verschillen in artsendichtheid bestendig, als gevolg waarvan een aantal niet-objectiveerbare verschillen in medische consumptie eveneens gehandhaafd blijven. Mijnheer de

minister, ziet u nog middelen om u te verzetten tegen deze federale beslissing ?

Het Vlaams Parlement heeft ook de optie van een tweejarige proefperiode voorgesteld. Zo'n examen, dat voor het eerst wordt georganiseerd, moet natuurlijk nog worden geëvalueerd en aangepast. De ingangsdatum is momenteel 2004. Zult u zich ook tegen deze ingangsdatum verzetten ? Welke stappen zijn er op juridisch vlak mogelijk ?

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mevrouw De Schamphelaere heeft het probleem al geschetst. Ik maak me zeer ongerust over de vaststelling van de contingentering, en het koppelen van die contingentering aan de toelatingsproef. U hebt zelf bij de bespreking duidelijk vooropgesteld dat de toelatingsproef diende om dat zwaard van Damocles – de contingentering – te vermijden. De federale regering heeft, ondanks alles, de contingentering vastgelegd. Ondertussen roept u wel op tot de organisatie van deze toelatingsproef.

Men was van plan om deze proef gedurende twee jaar in een soort van experimenteerfase toe te passen, om daarna te evalueren en bij te sturen. Pas dan, indien het echt nodig zou zijn, zou de proef aanleiding kunnen geven tot een soort van numerus fixus. De kans is natuurlijk reëel dat de huidige contingentering al dadelijk aanleiding geeft tot het gebruiken van deze proef als middel om tot een vorm van numerus fixus te komen. Dit beangstigt me ten zeerste.

Aan de andere kant stel ik immers vast dat de huidige proefexamens – getest door het monitoraat aan de KU Leuven – hetzelfde vaststellen als hetgeen ik bij de bespreking van de toelatingsproef al heb gezegd : het is een louter inhoudelijke toelatingsproef, gebaseerd op wetenschappelijke voorkennis. Toen al heb ik gezegd dat leerlingen uit de afdeling Latijn-Grieks het moeilijk zouden hebben om voor die proef te slagen. Uit de monitoraatstesten blijkt niet alleen dat leerlingen uit de afdeling Latijn-Grieks, maar ook die uit de afdeling Latijn-Wiskunde, amper in staat zijn om de in het decreet voorgestelde quotering te halen. Bij een te stringente hantering van de toelatingsproef, omwille van de contingentering, creëert men eigenlijk een vorm van onrechtvaardigheid ten aanzien van een gedeelte van de studenten.

Mijnheer de minister, ik heb twee concrete vragen. Ten eerste, bent u nog bereid om deze eerste twee jaar te beschouwen als een soort van evaluatieperiode

Sannen

voor deze toelatingsproef, en er dus ook nog soepel mee om te gaan ? Ten tweede, als de resultaten van de monitoraatstesten worden bevestigd, bent u dan bereid om de in het decreet vermelde quotering – voor elk onderdeel minstens 12 op 20 – enigszins te wijzigen ? Deze wijziging is mogelijk in de zin van de voorstellen van de Technische Commissie of men kan eventueel een globaal cijfer bepalen voor de proef in zijn geheel. Op deze manier kunnen we vermijden dat de leerlingen uit de afdelingen Latijn-Grieks en Latijn-Wiskunde door deze proef worden benadeeld. Ook zij verdienen immers gelijke kansen om de studies geneeskunde aan te vatten.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, vooreerst wil ik zeggen dat de 60/40-verhouding zoals die in de federale beslissing werd opgenomen, een verhouding is die – in zover cijfers de werkelijkheid exact kunnen weergeven – enigszins voordelig is voor Vlaanderen, en het Franstalige landsgedeelte minder geeft dan wat het toekomst. De theoretische verhouding zou een 57/43-verhouding zijn. Dat betekent dat er zich dus een vertekening van plus drie aan Vlaamse kant voordoet, en van min drie aan Franstalige kant.

Ik blijf dit een onjuiste verhouding vinden. Daarvoor zijn twee redenen aan te voeren. Ten eerste : op die wijze zal het veel te lang duren vooraleer we een nieuw evenwicht bereiken in de verhouding tussen het aantal artsen en het aantal inwoners in de twee landsgedeeltes. Ten tweede : het ware beter geweest om voor elke 100 artsen die tot de arbeidsmarkt worden toegelaten, er aan Vlaamse kant 57 toe te laten. Dat is het juiste getal. En het juiste getal plus drie is dat niet. Aan Franstalige kant zouden er overigens niet 40 maar minder dan 40, moeten worden toegelaten. Om zo op een redelijke termijn tot een juiste Nederlands/Franse-verhouding te komen.

Ik zal de regering dan ook eerstdaags voorstellen om de nodige juridische stappen te ondernemen. Ik heb er het volste vertrouwen in dat mijn collega's mij in dat verband met enthousiasme zullen volgen. Verder moet ik u zeggen dat de termen van het besluit een vorm van flexibiliteit creëren in de periode tussen 2004 en 2006. Dan ontstaat de mogelijkheid om het contingent te overschrijden, mits men achteraf de overschrijding in rekening brengt. Het systeem van de experimentele periode heeft dus ook het federale besluitvormingsproces overleefd.

Ten derde : men kan zich afvragen of deze contingertering op termijn niet leidt tot de noodzaak van een systeem van numerus clausus/numerus fixus. Ik herhaal wat ik al bij aanvang heb gezegd. Dat zou wel eens het geval kunnen zijn. Ik wens in geen geval aan een systeem mee te werken waarbij aan mensen een opleiding van 7 tot 9 jaar wordt gegeven, maar waarbij achteraf moet worden vastgesteld dat gezien de federale beslissing van het hakmes, een deel van de mensen die deze universitaire opleiding met vrucht hebben gevolgd, niet tot de arbeidsmarkt worden toegelaten. Slechts een beperkt aantal personen zullen immers tot de arbeidsmarkt van geneesheren worden toegelaten. Ik heb in de commissie en in de plenaire vergadering steeds gezegd dat, afhankelijk van het aantal geslaagden voor de toelatingsproef, het mogelijk is dat ik overga tot het opleggen van een systeem van numerus clausus/numerus fixus.

Alles hangt dus af van de resultaten van die toelatingsproef en van de te verwachten slaagkansen van diegenen die voor deze toelatingsproef slagen. A priori kan worden gesteld dat dit percentage hoger zal liggen dan het percentage van de instroomstudenten in de eerste kandidatuur geneeskunde dat normaliter slaagt, want we mogen er toch van uitgaan dat de toelatingsproef op zijn minst derwijze effectief zal zijn dat zij een aantal mensen die overduidelijk niet over de kwaliteiten beschikken om deze studies aan te kunnen, uit de opleiding zal weghouden. We hebben iets soortgelijks vastgesteld bij de al jarenlang georganiseerde ingangsexamens voor de burgerlijk ingenieurs. We zullen nu met argusogen de uitslagen van de eerste- en de tweedejaarsstudenten volgen. Ook de resultaten van de mensen die nu voor de toelatingsproef zullen slagen, voor de examens van de eerste kandidatuur zullen we moeten bekijken.

Ten vierde : de proef is opgesteld door een wetenschappelijke commissie van medici – tandartsen en artsen – en pedagogen. Zij beheersen hun opdracht ; ik zal hun oefening niet overdoen. Het is best mogelijk dat het monitoraat van de KUL daarover een en ander te zeggen heeft. Misschien ware het niet slecht dat die mensen van dat monitoraat eens praten met de professoren van hun eigen universiteit. Zij waren zowel op medisch als op pedagogisch vlak betrokken bij het uitwerken van die proef. Ik ben niet bereid af te stappen van mijn eis dat men op elk van de onderdelen 12 op 20 moet halen om geslaagd te zijn.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, zaten er in die wetenschappelijke commissie ook leraren uit het secundair onderwijs ? Ik vrees dat men zich bij

Sannen

het bepalen van het minimumniveau een beetje blind heeft gestaard op het louter theoretische programma.

Indien de cijfers van de steekproef juist zijn, zouden zelfs studenten van de eerste en tweede kandidatuur niet in staat zijn op alle onderdelen de vereiste score te halen, laat staan leerlingen die pas de afdeling Latijn-Grieks of Latijn-Wiskunde achter de rug hebben. Deze laatsten echter hebben over het algemeen wel de beste slaagkansen op het einde van de eerste kandidatuur. Dit is toch beangstigend. Men hoeft niet per se de inhoud van de proef te veranderen, maar men kan in de quotering toch rekening houden met dit gegeven.

Minister Luc Van den Bossche : De fout die bij dit onderzoek is gemaakt, ligt voor de hand en het verast mij dat nog niemand erop gewezen heeft. Men gaat er namelijk per definitie van uit dat iemand die zich aandient voor een toelatingsproef zich niet voorbereidt. Men ondervraagt zogezegd mensen die zich niet hebben voorbereid en dus niet echt gemotiveerd zijn. De ervaring leert mij echter dat leerlingen uit de afdeling Latijn-Wiskunde die zich aanbieden voor de toelatingsproef voor burgerlijk ingenieur zich toch nog even voorbereiden, hoewel ze alles nog vers in het geheugen hebben liggen. De onderzoekers hadden de resultaten van de test in functie daarvan moeten corrigeren.

Ten tweede was het secundair onderwijs zelf niet vertegenwoordigd in de commissie, maar al haar gegevens waren wel ter beschikking. Veel professoren volgen trouwens met argusogen wat er in het secundair onderwijs gebeurt en kennen beter dan wie ook alle eindtermen. Alle kennis was dus voorradig en de inspectie stond altijd klaar voor verdere inlichtingen.

Laten we, tot slot, niet vergeten dat deze toelatingsproef nog geen echte slachtoffers heeft gemaakt. We moeten dus niet voorbarig treuren.

De voorzitter : Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere : Ik onthoud, mijnheer de minister, uw engagement en hopelijk ook dat van de regering, om met juridische middelen de federale beslissing over het contingent aan te vechten, en ik steun u daarbij.

Minister Luc Van den Bossche : Mijn dank hiervoor.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de controle op afvalolieverwerkende bedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de controle op afvalolieverwerkende bedrijven.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het tweede afvalstoffenplan 1991-1995 hadden we een zeer ambitieus programma in verband met de afvalolieverwerkende sector. Er zou alleen nog afvalolie worden verbrand in grote installaties, waarbij constante meting van de uitwasemingen mogelijk was. In 1995 zou het voor tuinders zelfs verboden worden om nog langer afvalolie te verbranden in serres. Het is nu 1997, maar er is nog niks gerealiseerd.

In het kader van de nieuwe reglementering in Vlaam-2 heeft het bestuur van de milieu-inspectie een hele controle opgestart en in de loop van 1995 en 1996 heeft ze vastgesteld dat de normen absoluut niet werden gerespecteerd. Er waren flagrante overtredingen en geen enkel bedrijf beantwoordde zelfs aan alle normen.

Dit had een uitstoot van zware metalen in de lucht ten belope van bijna 12.000 kilogram per jaar als gevolg. Dit is 200 keer meer dan de uitstoot van de verwerkingsinstallatie voor gevaarlijk afval van Indaver. Het bestuur van de milieu-inspectie heeft een proces-verbaal opgemaakt en een aantal installaties verzegeld. De firma Maes Eelen, het symbool van de sector, werd met steun van de minister zwaar aangepakt. Ik was hierover zeer verheugd : de wonderen waren de wereld nog niet uit.

Uiteindelijk organiseerde zich echter de tegenstand en werd de discussie geopend over de criteria voor de samenstelling, de emissie en de constructie. De afvallobby en de Boerenbond boden weerwerk. Minister Van Rompuy weet daarover misschien meer. Uiteindelijk ontstond er een zeer onduidelijke situatie.

Gisteren heb ik informatie ingewonnen bij de heer Lavrysen, een eminent jurist. Hij heeft me gezegd dat

Malcorps

hij de heersende verwarring niet begrijpt. Deze verwarring wordt blijkbaar bewust gecreëerd. Net als in het gewone taalgebruik, bestaat er immers een duidelijk juridisch en technisch onderscheid tussen de termen samenstelling, emissie en constructie. Deze totaal verschillende begrippen hoeven geen aanleiding te geven tot verwarring.

Mijnheer de minister, de leidinggevende ambtenaar van Aminal heeft klaarblijkelijk de redenering van de advocaten van de tegenpartij gevolgd, en u hebt op uw beurt de leidinggevende ambtenaar van Aminal gevolgd. Daardoor zouden in een nabije toekomst de poten onder de stoel van de verantwoordelijken van het bestuur van de milieu-inspectie worden afgezaagd. Deze personen hebben hun verantwoordelijkheid nochtans consequent opgenomen.

Vandaar mijn vragen. Blijven de doelstellingen van het tweede afvalstoffenplan gehandhaafd? Welke voorwaarden zijn van kracht? Zijn het de samenstellingscriteria? Vanaf wanneer zijn ze van kracht? Vanaf 1 januari 1996 of vanaf 1 januari 1997?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de verbrandingsactiviteiten van de serrebedrijven zijn onderworpen aan de specifieke milieuvergunning en exploitatievoorwaarden voor deze bedrijven. Deze bedrijven kunnen enkel de producten verbranden waarvoor zij over een vergunning beschikken. Ik wil deze problematiek niet vermengen met de hoofdvraag van de heer Malcorps over de aanmaak van afvalolie en de voorwaarden inzake samenstelling.

Mijn optreden tegen het bedrijf Maes Eelen had op meer betrekking dan alleen maar op de problematiek van de afvalolie. We zijn opgetreden tegen de hinder voor de omgeving en tegen de systematische overtreding van een aantal specifieke bepalingen inzake de milieuvergunningen. De band met de discussie over het al dan niet nuttig aanwenden van afvalolie, is echter zeer beperkt.

Sommigen beweren dat hieraan een oplossing moet worden gegeven via het besluit over de secundaire grondstoffen. De discussie gaat over het optreden van de milieu-inspectie tegen een aantal bedrijven wiens activiteiten zijn gebaseerd op de productie van afvalolie. Een van deze bedrijven tekent tegen de gedwongen sluiting bezwaar aan bij de rechtbank. In kortgeding wordt de beslissing tot sluiting door de rechter

geschorst. De rechter zegt dat met het oog op de meningsverschillen over de te aanvaarden interpretatie, de situatie moet worden uitgeklaard.

Er bestaan hier twee stellingen over. Voor emissie- en constructienormen is er geen afwijking van de lopende vergunning mogelijk, maar werd er wel in een overgangsperiode tot 1999 voorzien. Voor de samenstellingscriteria kunnen wel afwijkingen worden toegestaan. Ik heb die vraag overgemaakt aan de directeur-generaal van Aminal. Dat lijkt mij de logische weg. Vermits een inspectie vergunningen en hun inhoud moet controleren, neem ik aan dat hij daarover heeft gedelibereerd met zijn bestuur Milieuvergunningen. De directeur-generaal heeft mij een standpunt overgemaakt en gevraagd of ik dat wou onderschrijven. Aangezien hij was ingegaan op mijn uitdrukkelijk verzoek een standpunt in te nemen, heb ik het ook onderschreven.

De milieu-inspectie is dan post factum tot een wat eigenaardige opstelling gekomen. Plots verklaarde ze dat ze werd gedesavouéerd. Niemand heeft dat gezegd. Ik ga ervan uit dat ze te goeder trouw handelde, maar dat er een interpretatiediscussie is ontstaan. Iemand moet in zo een geval gaan arbitrerend. Ik heb me daartoe tot de directeur-generaal gewend. Het afdelingshoofd legde daarop een petitie voor aan zijn inspecteurs. Dit is in de pers gekomen, waar men het verhaal vrij eenzijdig heeft gebracht.

Het gaat hier duidelijk om een interne discussie bij een dienst van Aminal, waarbij de directeur-generaal is gevraagd orde op zaken te stellen. Vermits er nu discussie is ontstaan tussen de afdeling Milieu-inspectie en de directeur-generaal zelf, die ook een standpunt heeft ingenomen, heb ik aan secretaris-generaal Desmyter een initiatief gevraagd om in deze administratie orde op zaken te stellen.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : De minister verschuilt zich in feite achter de ambtenaar in kwestie. Het gaat hier toch niet zomaar om een technische discussie in een technisch interpretatiegeschil. Of normen van kracht worden op 1 januari 1996 of dat er een overgangsregeling geldt tot 1 januari 1999, maakt een zee van verschil. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat er gelobbyd is, en heb daar een aantal aanwijzingen voor. De rechtbank kan inderdaad aandringen op meer zekerheid en een duidelijke interpretatie. Maar mijns inziens is bij de totstandkoming van die interpretatie ten gevolge van lobbywerk een richting gekozen die toelaat de vervuiling, die in de sector al lang een groot zeer is, voort te zetten.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, dit is geen politieke discussie. Het gaat hier over een zuiver technische interpretatie van een wetgeving, waarvoor het standpunt is gevraagd van de verantwoordelijke en waarvoor ik mijn politieke verantwoordelijkheid neem door het standpunt van de directeur-generaal te onderschrijven. Moet ik dan omgekeerd tewerk gaan en zelf een beslissing nemen om die dan door de directeur-generaal te laten onderschrijven ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : U geeft in feite de advocaten van de tegenpartij gelijk en haalt de inspanningen van het bestuur voor milieu-inspectie onderuit.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Ik heb met de advocaten van de tegenpartij geen contact gehad. Ik heb alleen directeur-generaal Heirman van de administratie Aminor om arbitrage in deze zaak verzocht en hij heeft me zijn standpunt gegeven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Frans Wymeersch tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over mogelijke discriminatie bij vacatures in het WIS-systeem van de VDAB

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Wymeersch tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over mogelijke discriminatie bij vacatures in het WIS-systeem van de VDAB.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (Op de tribune) : Mijnheer de minister, mijn vraag gaat over een vacature die een paar dagen geleden werd aangeboden op het WIS-systeem van de VDAB in Gent. Binnenskamers informatie, die natuurlijk niet op het WIS-systeem verschijnt, leert ons dat deze aanbieding van het ACV komt. Het betreft een aanbieding voor jobverwerking, behandeling van administratieve stukken en werklozenbegeleiding. Een van de voorwaarden om

daarvoor in aanmerking te komen, is de Turkse nationaliteit bezitten. We vragen ons af of dit niet in strijd is met de wet op het racisme en met artikel 5 van het decreet van 31 maart 1993 houdende vaststelling van het charter van de werkzoekende dat bepaalt : de Vlaamse dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding zal in zijn werking geen onderscheid maken inzake geslacht, leeftijd, ras, huidskleur, nationaliteit, religie, overtuiging of maatschappelijke afkomst van de werkzoekende.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt terzake ? Bent u de overtuiging toegedaan dat deze aanbieding, zoals ze werd geformuleerd op het WIS-systeem, niet in strijd is met de wet op het racisme en het decreet houdende de vaststelling van het VDAB-charter van de werkzoekende ?

Ik kreeg de interne informatie dat deze aanbieding afkomstig is van het ACV, een organisatie die u waarschijnlijk niet helemaal onbekend is. Wat denkt u hieraan te doen ? We kunnen ons immers niet van de indruk onttrekken dat het ACV meerdere malen heeft gegeven van sektarisme, door voor openstaande betrekkingen aan de ene kant leden van een bepaalde politieke partij te weigeren, en aan de andere kant een bepaalde nationaliteit te bevoordelen. Bent u op de hoogte van deze feiten ? Wat gaat u hieraan doen ? Zult u de nodige maatregelen nemen ten opzichte van de VDAB, eventueel zelfs door middel van gerechtelijke procedures ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de interpellant voor de waakhondfunctie die hij vervult opdat de wet op het racisme en de xenofobie volledig wordt gerespecteerd. Mede namens de VDAB, formuleer ik mijn oprechte verontschuldigingen voor deze vergissing.

Het WIS-systeem is relatief eenvoudig, maar het melden van de vacatures vergt heel wat intikwerk. Een overijverige medewerker – het is maar goed dat die er nog zijn – heeft in een ogenblik van onoplettendheid de specificatie Turkse taal vervangen door Turkse nationaliteit. De taalvereiste had er wel moeten staan : deze verplichting mag wél worden opgelegd. Meer is er niet gebeurd.

Als antwoord op uw bekommernissen, wil ik zeggen dat de VDAB uitdrukkelijke instructies heeft ontvangen om zowel de wet op het racisme en de xenofobie, als het VDAB-charter van de werkzoekende waarnaar u verwees, strikt toe te passen. Er vinden regelmatig vormingsnamiddagen plaats, waar aan de

Kelchtermans

betreffende coördinatoren die ook het WIS-systeem mee bevoorraden, deze nadrukkelijke instructies worden meegedeeld en ingeprent.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Uiteraard zullen wij deze waakhondfunctie zeer graag blijven vervullen.

Ik wil er wel op aandringen om ook de opdrachtgever van deze jobaanbieding onder de nodige druk te zetten. We hebben immers niet alleen vernomen dat deze aanbieding van een bepaalde zuil afkomstig is, maar ook dat bij de concrete invulling ervan rekening zou worden gehouden met het geslacht. Men zou de opdracht hebben gegeven om slechts personen van het mannelijk geslacht aan te nemen. Het lijkt me dus nodig om niet alleen de VDAB, maar ook de opdrachtgever die u niet onbekend is, terecht te wijzen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de benoeming van de leden van het Beheerscomité van de VDAB

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Voorhamme tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de benoeming van de leden van het Beheerscomité van de VDAB.

De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik weet dat het een slechte gewoonte zou zijn om tijdens dit vragenuurtje allerlei vragen te stellen over aanstellingen of benoemingen in openbare instellingen. Deze dagen doet zich echter een bijzonder vervelende kwestie voor. Het betreft de samenstelling van het beheerscomité van de VDAB, een van de belangrijkste openbare instellingen in Vlaanderen. De leden van het beheerscomité worden voorgedragen door de sociale partners en benoemd door de regering. Dat is op zich een goede zaak. Een van die leden moet worden vervangen. De kandidaat van de werkgeversdelegatie blijkt de topverantwoordelijke van Upedi te

zijn, de beroepsvereniging van privé-uitzendkantoren. Dezelfde vereniging heeft reeds herhaaldelijk processen tegen de VDAB aangespannen. Upedi verwijt de VDAB voortdurend oneerlijke concurrentie in de organisatie van het publieke uitzendbureau, T-Interim, en betwist de tariefbepaling.

Het gaat toch wel ver dat de vertegenwoordiging van de sociale partners in het beheerscomité van de VDAB ertoe zou kunnen leiden dat daar mensen uit de rechtstreekse concurrentie terecht komen. Ze zullen daar bijvoorbeeld mee moeten oordelen en beslissen over de kostprijssituatie van het bedrijf. Ze zullen bovendien moeten beslissen over de tarifiering van de publieke uitzendsector.

Vandaar mijn vraag, mijnheer de minister. Ik weet dat deze voordracht voor goedkeuring bij de regering ligt. Zelfs als er in het besluit over de VDAB geen enkele formele mogelijkheid bestaat om hiertegen verzet aan te tekenen, lijkt het me deontologisch ondenkbaar dat de regering de man in kwestie zou benoemen en geen gebruik zou maken van het voorstel dat in dubbele lijst is gebeurd. Het is spijtig dat de betrokken sociale partners de deontologische regels niet respecteerden.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de heer Voorhamme heeft het probleem perfect gesitueerd. Toen ik de Vlaamse regering meedeelde waarover ik een beslissing moest treffen, werden dezelfde bedenkingen geuit. Daarin zijn twee opties mogelijk.

De heer Voorhamme zegt terecht dat er een mogelijkheid bestaat dat degene die T-Interim bestrijdt, inzage zal krijgen in al haar beslissingen en in haar organisatie. Anderzijds is er het belangrijke principe dat de sociale partners hun afgevaardigden in het beheerscomité autonoom mogen aanduiden. Ik geef toe dat men dat principe niet te allen prijze moet handhaven en voor deze partners regels kan stellen. Die kunnen dan als hun deontologie worden beschouwd.

Er is ook een tweede overweging de moeite waard. Sinds geruime tijd heeft er een vrij harde discussie plaats op het juridische vlak tussen enerzijds VDAB en T-Interim en anderzijds de privé-kantoren. We worden om de haverklap gevat in arbitrage over dit probleem. We hebben heel wat pogingen gedaan om de standpunten te verzoenen. De vraag is of we ooit in staat zullen zijn om aan de privé-sector te tonen dat er in werkelijkheid geen oneerlijke concurrentie

Kelchtermans

van T-Interim bestaat. Dat idee houdt hen namelijk ten onrechte bezig. Dat is ook altijd het standpunt van de VDAB geweest.

Veel belangrijker is dat er een overeenkomst in de maak is tussen Upedi, VDAB en T-Interim. De VDAB krijgt een belangrijke vertegenwoordiging in een aantal sectororganen van Upedi, dit eventueel via de administrateur-generaal. Hopelijk kunnen we op die manier een einde maken aan de juridische discussies en kan er door de openheid van de werkmethoden en van de interne organisatie komaf worden gemaakt met discussies die het doel dat beide partijen voor ogen hebben, alleen maar schaden.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de redenering van de minister is merkwaardig. Wij zijn al ver opgeschoven in deze sector. Als de VDAB op het vlak van de uitzendarbeid nog uitsluitend als privé-kantoor wordt beschouwd, en daar heeft het alle schijn van, dan moeten we ons de vraag stellen welke rol een openbare instelling daar nog heeft te spelen. Het is duidelijk dat de VDAB niet tot de privé-sector behoort. Het is duidelijk dat de VDAB daar een aparte functie vervult.

Het gaat hier dus om een onverenigbaarheid van functies, die ook in een andere sector uit den boze zou zijn. In de privé-sector zou deze situatie onaanvaardbaar zijn : privé-uitzendbureaus zouden niet zomaar toestaan dat er in hun raad van bestuur stelselmatig iemand uit de raad van bestuur of de directie van de VDAB zou zetelen. Waarom moet dat in de omgekeerde richting wel mogelijk zijn ? Is er geen nood aan een denkoefening over de onverenigbaarheid van de functie van lid van een beheercomité van de VDAB en functies die men daarbuiten bekleedt ? De regering moet hier initiatieven nemen. Een overleg is noodzakelijk.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer Voorhamme, uw eerste argument is zeer belangrijk. Het gaat hier om het principe dat sociale organisaties autonoom personen kunnen delegeren waarvan zij menen dat zij er de beste rol kunnen spelen. Tot op heden wordt dit recht hen niet ontzegd. Er vond hierover een gesprek met hen plaats, en zij stonden erop dat die autonomie werd gerespecteerd.

De functie van T-Interim binnen de VDAB blijft overeind. In de audit, die ik aan de Vlaamse overheid zal voorleggen, wordt T-Interim beschouwd als een zuivere merit-dienst, weliswaar met zijn eigen regels. T-Interim blijft marktregulerend voor de anderen. Dat blijft ze ook in de huidige samenwerking, via het beheercomité waar de betrokkene zal inzitten. Als het om een direct betrokkene gaat, zal die niet aan de besluitvorming kunnen deelnemen. De marktregulerende functie zal behouden blijven. De andere partners in het beheercomité zullen daarover kunnen waken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de recente uitlatingen van de minister met betrekking tot de geplande nieuwe zeesluis in Oostende

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vanleenhove tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de recente uitlatingen van de minister met betrekking tot de geplande nieuwe zeesluis in Oostende.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tijdens de vorige legislatuur, in september 1994, heeft de Vlaamse regering een nieuwe zeesluis goedgekeurd voor de haven van Oostende. Dit was geen grote zeesluis, maar een kleintje voor schepen tot 10.000 ton.

Mijnheer de minister, dit gebeurde op voorstel van uw voorganger, minister Kelchtermans. Hij werd ook belast met de uitvoering ervan. Men is al begonnen met de uitvoering van de werken : vijftig woningen werden onteigend en ontruimd. Dat is niet zonder menselijk leed gebeurd en heeft in een aantal gevallen tot schrijnende situaties geleid.

U bent op bezoek geweest bij het loodswezen in Oostende. U zou daar hebben verklaard dat het allemaal niet zo een vaart zal lopen met de Oostendse zeesluis. Naar u zou hebben beweerd, was u in principe niet tegen de sluis, maar zou men in de praktijk wel eens tot nieuwe inzichten kunnen komen zodat ze er mis-

Vanleenhove

schien zelfs niet komt. Ik las die versie in verschillende kranten en vernam hetzelfde van mensen ter plaatse. Zijn dat inderdaad uw woorden ? Het zou me verheugen indien dat niet het geval is. Als u dit wel hebt gezegd, hoe verklaart u die afwijkende houding tegenover de vorige regeringsbeslissing ? Die houding zaait in de regio twijfel en onrust. En wat me nog meer interesseert, hoe verantwoordt u dan de onteigening van de vijftig woningen ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Ik ben blij dat ik deze zaak kan ophelderen. Ik wil hier geen welles-nietesspelletje van maken. In 1994 besliste de regering inderdaad tot de bouw van de zeesluis. Bij mijn weten is men daar nadien niet op teruggekomen. Voor de uitbouw van de haven van Oostende pleegt men overleg met de lokale besturen. Rekening houdend met de budgettaire beperkingen en met welke werken het meest opportuun zijn voor de haven, is beslist voorrang te geven aan de renovatie en de uitbouw van de voorhaven.

Men heeft slechts kans op succes met de Oostendse haven als de nodige oplossingen voor de verkeersproblemen kunnen worden gegarandeerd. Een bijkomende component in het debat is dan ook de De Bolle-Kennedyverbinding, waar een behoorlijk prijskaartje aan vast hangt. De regering opteert ervoor deze verbinding eerst te realiseren. De werken zouden op relatief korte termijn van start moeten gaan met het oog op een verkeersontlasting van het centrum en de haven. Dat is de exacte situatie van dit moment. Ik hoop dat uw twijfels daarmee zijn weggenomen.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Ik begrijp dat de beslissing van de vorige minister gehandhaafd blijft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Patrick Lachaert tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de kostprijsvergelijking tussen de privé-busmaatschappijen en De Lijn

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lachaert tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de kostprijsvergelijking tussen de privé-busmaatschappijen en De Lijn.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 7 december 1996 vond er een interessante hoorzitting plaats over de problematiek van het opzeggen van de pachtcontracten door De Lijn. Eénderde van die contracten wordt door privé-bedrijven uitgebaat, twee derde door de Vlaamse Vervoermaatschappij zelf.

Volgens de heer Van Wesemael, directeur-generaal van de Vlaamse Vervoermaatschappij, waren er twee belangrijke redenen voor deze pachttopzegging. De eerste reden betrof een Europese bepaling die al een aantal jaren oud is, en nu ineens te voorschijn is gekomen. Een tweede reden is de filosofie : wat we bij De Lijn doen, doen we beter. Ik heb hem gevraagd wat hij daarmee bedoelde. Hij heeft toen uitdrukkelijk gezegd dat een vergelijking van de prijzen per kilometer in de privé-sector met de prijzen per kilometer die worden aangerekend door De Lijn, duidelijk maakt dat De Lijn concurrentieel of zelfs goedkoper is. Daarop ontstond in de commissie een hele discussie over de situatie van de hoofdstad van Denemarken. Ik heb hem gevraagd of we zijn cijfers eens konden inkijken. Dat was mogelijk, maar omwille van het vertrouwelijk karakter van de gegevens konden deze niet aan iedereen kenbaar worden gemaakt. Een exemplaar zou op het secretariaat van de commissie worden neergelegd.

Dit exemplaar is op het Rekenhof beland, waar men het heeft doorgenomen. In een brief van 28 januari 1997 maakt het Rekenhof brandhout van de prijsberekening van De Lijn. Mijnheer de minister, ik weet niet of u die brief hebt gelezen. Er staat in dat De Lijn geen enkel inzicht heeft in de kostprijsberekening van haar lijnen, en dat zij allerlei hypothetische verdeelsleutels hanteert om tot die kostprijsberekening te komen.

Bovendien zegt het Rekenhof dat het al jaren om analytische kostprijsberekeningen vraagt, maar dat ze die nog altijd niet heeft gekregen. Ik vind het jammer dat de heer Van Wesemael als hoogste ambtenaar van de Vlaamse Vervoermaatschappij, de commissie in het ootje heeft genomen of zelfs heeft belogen. Als we het Rekenhof mogen geloven, bestaat die kostprijsberekening niet.

Lachaert

Daarom richt ik mij dan ook tot u. Op welke basis gaat De Lijn de nieuwe pachtcontracten toewijzen aan derden, als zij zelf over geen analytische kostprijsberekening beschikt? Gaat u De Lijn dwingen om gevolg te geven aan de brieven van het Rekenhof? Zo ja, binnen welke termijn en op welke wijze zult u dat dan doen?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik weet dat deze problematiek de heer Lachaert nauw aan het hart ligt. Het is inderdaad zo dat er in het verleden al meer vragen werden gesteld over deze aangelegenheid, ook door het Rekenhof.

Het is verkeerd om te beweren dat De Lijn geen kostprijsberekeningssysteem heeft. Men heeft wel een systeem, waarvoor men parameters gebruikt die ook in het verleden werden gehanteerd. Dit systeem moet toelaten om te oordelen over de contracten die afgesloten werden met de huidige exploitanten.

De mogelijkheid om een vergelijking te maken met de marktprijs bestond niet, omdat men in deze sector de marktprijs nog niet kende. Deze vergelijking zal pas mogelijk zijn op het ogenblik dat de eerste offer-taanvragen binnen zijn, namelijk bij het verlopen van de huidige opzegperioden of bij het verbreken van de contracten die nu bestaan.

Het Rekenhof zal hiermee rekening houden. Dit blijkt overigens uit het schrijven waarnaar u verwijst. We moeten erop toezien dat men de kostprijsberekeningen op de meest geobjectiveerde manier maakt. In de beheersovereenkomst voor 1996 kreeg de Vlaamse Vervoermaatschappij dan ook de opdracht om voor het einde van het jaar een geautomatiseerd kostenberekeningssysteem te ontwikkelen. Hierbij moet men zich baseren op analytische gegevens.

Wanneer we de marktprijs kennen en we dus een vergelijking kunnen maken tussen de prijzen van de Vlaamse Vervoermaatschappij en die van de exploitanten, mogen we geen appels met citroenen vergelijken. We moeten bijvoorbeeld een abstractie maken van de gegevens met betrekking tot de tram- en de busexploitatie en eveneens van de kosten voor de exploitatie- en de managementkosten die eigen zijn aan de vervoermaatschappij.

Met deze vergelijking zal men in de toekomst eveneens rekening kunnen houden. Zodra de gegevens van De Lijn beschikbaar zijn, zullen we vragen om

die onverwijld ter beschikking te stellen van het Rekenhof.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de minister, nu ik op mijn plaats zit, kan ik uit de brief van het Rekenhof citeren : ... en heeft zij dus zelf nog geen zicht op de juiste kostprijs van het door haar uitgevoerde autobusvervoer. Voor de berekening werden tal van hypothetische verdeelsleutels gebruikt die niet door boekhoudkundige gegevens worden gestaafd en die voor discussie vatbaar zijn. Einde citaat.

Mijnheer de minister, indien ik u goed begrijp, zult u wachten op de kostprijsberekening van de particuliere sector, om te beslissen hoe de kostprijsberekening van De Lijn moet worden bepaald. Indien men dit criterium zal gebruiken, rijzen er vragen met betrekking tot de ernst van de gegeven opzegging en de verdere invulling van de nieuw af te sluiten overeenkomsten. Het adagium : wat de openbare sector doet, is steeds beter, kunnen we het best met een grote korrel zout nemen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer Lachaert, de citaten die u aanhaalt, zijn correct, maar u moet ze in de gehele context plaatsen. Hieruit blijkt namelijk duidelijk dat we alleen maar vergelijkbare aangelegenheden mogen vergelijken. Het Rekenhof maakt bijvoorbeeld een onderscheid tussen provincies waar er geen trambediening is en andere provinciale geleidingen. Er worden een reeks verschillen aangegeven. We moeten dit dan ook relativieren.

Op het ogenblik dat de marktprijzen bekend zijn, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de exploitatiekosten van de VVM en die van de particuliere exploitanten. Bovendien moet de analytische kostprijsberekening die nu door de VVM wordt voorbereid, eveneens inzicht geven in de eigen prijsstructurering. Zodra deze gegevens bekend zijn, zullen we ze ter beschikking stellen van het Rekenhof.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacques Timmermans tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de N42 noord-zuidverbinding Wetteren-Geraardsbergen-Wallonie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Timmermans tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de N42 noord-zuidverbinding Wetteren-Geraardsbergen-Wallonië.

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, op 13 september 1995 besliste de Vlaamse regering om de reservatie ten zuidwesten van Geraardsbergen te schrappen en om de principiële noord-zuidverbinding tussen Wetteren, Geraardsbergen en Wallonië aan te houden.

Op het Vlaams gewestplan doet er zich het probleem voor van de aansluiting met Wallonië ter hoogte van de provinciegrens, door een gebrek aan overeenstemming van de tracés. Ik denk dat het belangrijk en opportuun is om daar dringend werk van te maken. Zowel ten voordele van heel Zuid-Oost-Vlaanderen als van de stad Geraardsbergen als ontsluitingsmogelijkheid in het bijzonder, is die noodzakelijke verbinding naar Wallonië via de A8 absoluut prioritair.

Gelet op de procedures die bezig zijn naar aanleiding van het openbaar onderzoek voor het Structuurplan, wat is de termijn om te vernemen of er een haalbare oplossing is voor het probleem van de aansluiting van de beide tracés met het Vlaams Gewest en Wallonië ? Zo krijgen we zicht op de haalbaarheid van een en ander. Indien het advies gunstig is, kunnen we dan ook nagaan tegen wanneer belangrijke aansluitingsgedeelten kunnen worden gerealiseerd ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de noord-zuidverbinding N42 waarover de heer Timmermans het heeft, is een belangrijk dossier en van bijzonder belang voor Geraardsbergen.

Vertrekkend van het statuut van deze weg kan er gediscussieerd worden over het feit of er al dan niet een omleidingsweg omheen Geraardsbergen moet worden gelegd. Vandaag hebben we op ons fysisch programma openbare werken geen kredieten voorzien om deze omleidingsweg aan te leggen.

Een eerste opdracht is, rekening houdend met het openbaar onderzoek en met wat er in Geraardsbergen kan worden ondernomen, de opwaardering naar primaire weg, categorie twee.

Ik denk dat we hier even moeten blijven bij stilstaan, want daarmee staat of valt een definitieve keuze. Als deze opwaardering er zou komen, dan breekt de tijd aan dat we een tracékeuze moeten maken. Dan moeten we een studie laten uitvoeren om het meest gepaste tracé te kunnen kiezen. Eenmaal de keuze duidelijk is, kan men het gewestplan herzien.

Kortom, er zijn een reeks voorwaarden die moeten worden vervuld eer men aan de eerste werkzaamheden kan beginnen. Het spreekt voor zich dat men ook het nodige overleg zal moeten plegen met de burens. Als u mij vraagt hoe het met de timing zit, dan kan ik u zeggen dat mijn absolute voorwaarde de definitieve vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan was. We zullen ook een afweging moeten maken van de prioriteiten in het kader van andere belangrijke infrastructuurwerken in deze regio. Dan zal men pas kunnen uitmaken wanneer dit op het fysisch programma kan worden opgenomen. Daarvoor hebben we de objectieve meters die kunnen worden aangewend door onze buitendiensten. Ik hoop dat mijn antwoord klaarheid heeft geschapen.

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord. Ik denk trouwens dat er bij de consultatie over het Structuurplan Vlaanderen een quasi unaniem advies zal worden gegeven, met heel wat argumenten om die upgrading mogelijk te maken. Die unanieme wens werd trouwens ook geuit binnen het streekplatform voor Zuid-Oost-Vlaanderen, waarvan alle gemeentebesturen uit de regio deel uitmaken. Het is politiek en economisch noodzakelijk om die stap te zetten. We rekenen erop dat u daar met uw departement onder die voorwaarden aan zult meewerken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de stand van zaken met betrekking tot de Vlaminov-operatie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Voorzitter

over de stand van zaken met betrekking tot de Vlaminov-operatie.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : De Vlaamse regering heeft in november van vorig jaar een aantal maatregelen in het vooruitzicht gesteld, waarbij bedrijven die hun tewerkstelling op peil hielden of eventueel zelfs uitbreidden, zouden kunnen genieten van bepaalde voordelen inzake het verlagen van de onroerende voorheffing.

De minister heeft op 17 december 1996 aan dit Vlaams Parlement gezegd dat hij druk bezig was met de uitwerking van een decretale tekst, die hij begin 1997 aan dit parlement zou voorleggen. Hij zei toen zich niet op een datum te willen vastpinnen, waarvoor we begrip hadden. Nu februari al meer dan halfweg is, vinden we dat het begin van 1997 al ver genoeg is gevorderd. We zijn dan ook zeer benieuwd naar de stand van zaken van deze decretale regelgeving.

Op de vraag wat de Europese Commissie over deze regelgeving zei, antwoordde de minister dat het onmogelijk is om, vooraleer er een beslissing is genomen, te voorspellen wat de Europese Commissie hiervan zal vinden. We hebben u toen ook gevraagd of de Vlaminov-operatie hoe dan ook door Europa zou zijn goedgekeurd, gezien het feit dat er in deze operatie een beperkt aantal sectoren werden gevisseerd en niet alle sectoren, zoals de Europese regelgeving voorziet. Een paar dagen geleden heeft men echter kunnen vaststellen dat de federale regering, vooraleer een definitieve beslissing te nemen, blijkbaar wel overleg heeft gepleegd met de Europese Commissie. Het resultaat van dat overleg voorziet trouwens heel nadrukkelijk dat een goedkeuring door de Europese Commissie enkel mogelijk is wanneer de uitgewerkte maatregelen voor alle sectoren gelden. Daarbij reken ik bijvoorbeeld ook de bouw- en de horecasector.

Ik herinner mij heel goed het bedrag dat de minister toen heeft vermeld. Hij zei : ik beschik maar over 1,4 miljard frank in de begroting. Men gaat mij toch niet dwingen om die 1,4 miljard uit te smeren over alle sectoren ? Dan blijft er per sector immers twee keer niets over. Dan zou de maatregel zijn doel voorbij-schieten.

Worden alle sectoren opgenomen in het ontwerp van decreet ? Zo ja, voorziet de minister in een grotere budgettaire ruimte dan de 1,4 miljard frank die hij ontoereikend vond ? Binnen welke termijn mogen we

daartoe een concrete aanzet verwachten in het Vlaams Parlement ?

Tot slot heb ik nog de volgende bedenking. Mijnheer de minister, ik heb op de televisie uw spotje gezien over de toekomst van Vlaanderen en over het aantal arbeidsplaatsen. Ik ben het met u eens dat we niet aan doemdenken moeten doen. Ik ben het echter iets minder met u eens als u van mening bent dat de Vlaamse overheid nog over voldoende geld beschikt om pure reclamespots te maken. U doet trouwens in uw reclamespotje nogal zelfgenoegzaam over de toekomst van Vlaanderen.

Voorts ben ik het absoluut niet eens met de conclusie die u in dat spotje naar voren brengt. Op dit moment kunt u nog geen overzicht geven van de concrete maatregelen die de Vlaamse regering zal nemen. Waarop baseert u zich dan om tot de conclusie te komen dat u dit jaar in Vlaanderen 20.000 nieuwe jobs zal creëren ? Vlaminov is immers vooral gericht op het behoud van de werkgelegenheid, niet op het creëren van nieuwe jobs.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Bogaert, het is niet de Vlaamse minister van Economie of de Vlaamse regering die dit jaar 20.000 nieuwe jobs zal creëren. Deze jobs zullen worden gecreëerd door de economie, door de marktsector.

U verwijt me te optimistische berichtgeving. Hoe vaak worden we niet geconfronteerd met negatieve berichtgeving over faillissementen en andere economische problemen. In 1996 waren er 4.000 faillissementen. In datzelfde jaar waren er echter ook 40.000 starters. Vorig jaar was er een netto-aangroei aan jobs van 20.000 eenheden. Dit jaar verwachten we dat die netto-aangroei aan jobs 20.000 tot 25.000 eenheden zal bedragen. De media zijn niet geïnteresseerd in positief nieuws, ze willen faillissementen. Als Vlaams minister is het mijn plicht om de mensen hoop te geven, en hun te zeggen dat er zeer veel jobs zijn bijgekomen. Ik vind dat dit ook eens mag worden gezegd.

Ik kom nu bij de Vlaminov-operatie : een aftrek van onroerende voorheffing van 10.000 frank in de grote ondernemingen bij behoud of toename van werkgelegenheid, een aftrek van onroerende voorheffing van 20.000 frank in de kleine ondernemingen bij behoud of toename van werkgelegenheid. De Vlaamse regering is hier momenteel volop mee bezig. Het is uiter-

Van Rompuy

aard een complexe zaak. Het behoort trouwens ook tot de bevoegdheid van minister Demeester. Als Vlaams minister van Financiën is ze bevoegd voor de fiscaliteit en voor de onroerende voorheffing. We werken daar dus samen aan.

Ik kan u wel meedelen dat ik met de heer Van Miert daarover een gesprek heb gevoerd. We hebben het onder meer over de media gehad, maar ik heb ook Vlaminov aangekaart. Hij heeft toen eigenlijk dezelfde opmerkingen gemaakt die ook over Maribel werden geuit inzake de beperking van de maatregel tot de be- en verwerkende nijverheid. Het gevaar bestaat dat Europa zal vragen om deze maatregelen ook naar andere sectoren uit te breiden. Daarom schaven minister Demeester en ikzelf aan de regeling.

U weet dat men in Europa een zogenaamde de minimis-regeling heeft. Men kan lastenverlagingen – of anders gezegd : steun – toestaan ten belope van 100.000 ecu of 4 miljoen frank. Dat moet wel aan Europa worden genotificeerd. De meldingsprocedure die voor grotere bedragen dan dat geldt, moet men in dat geval echter niet vervullen.

Ik weet niet precies wanneer Vlaminov hier zal worden besproken. Het komt niet echt op enkele weken aan. Vlaminov slaat immers op een aftrek van onroerende voorheffing voor 1998, en het betreft het behoud van werkgelegenheid in 1997, ten opzichte van 1996. Volgens de minimis-regeling zal men een aftrek ten belope van een maximaal bedrag van 4 miljoen frank, of 10.000 frank per werknemer voor een maximaal aantal van 400 werknemers, kunnen realiseren. Een 150-tal bedrijven hebben meer dan 400 werknemers. We zullen een de minimis-regeling uitwerken. Als we tijdens een volgende ronde de discussie dan opnieuw voeren, kunnen we eventueel overwegen om het systeem naar alle sectoren uit te breiden. Maar u beseft dat ons totaalbedrag van 1,5 miljard frank zeker voor deze regeling zal worden aangewend.

Deze regeling wordt dus uitgewerkt in het licht van een informeel gesprek met de heer Van Miert. U hebt enkele maanden geleden daarover enkele terechte opmerkingen gemaakt. Ik ben toen erg voorzichtig geweest. Ik heb toen gezegd dat we met zijn opmerkingen rekening zullen houden. Dit moet ons toelaten om Vlaminov nog voor het reces in dit parlement te behandelen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister, wat betreft het ogenblik waarop het parlement dit decreet zal behandelen, verwijst u naar het feit dat dit decreet slechts in 1998 invloed zal hebben. Ik wil in dat verband toch even verwijzen naar Marivlam. Begin 1996 hebt u voorstellen gedaan die een repercussie in 1997 moesten opleveren. Terzake is dit een verloren jaar gebleken.

Wat betreft de 20.000 nieuwe jobs, is het evident dat het niet de overheid moet zijn die zelf deze nieuwe jobs creëert. Wat ik aan deze reclamespot ergerlijk vond was de eenzijdige voorstelling van zaken dat er 20.000 jobs zullen worden gecreëerd en dat het fenomeen van de tewerkstellingstoename in 1996 zich zou herhalen. U vertelt er niet bij hoeveel nieuwe werkzoekenden er bijkomen, en in welke mate u aan deze nieuwe vraag voor werk een concreet antwoord zult kunnen geven. U laat uitschijnen alsof deze nieuwe jobs te danken zijn aan het beleid. Mijns inziens zijn ze er gekomen ondanks het beleid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitwerking en de uitvoering van steunmaatregelen voor de varkensteelt in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitwerking en de uitvoering van steunmaatregelen voor de varkensteelt in Vlaanderen.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u weet dat ik uit een provincie kom waar de gouverneur zich, volgens zijn eigen woorden, vaak eerder een varkenshoeder voelt dan een gouverneur. In zijn provincie leven namelijk meer varkens dan mensen.

Wat mij verwondert, is dat onze minister van Landbouw in heel deze zaak het stilzwijgen heeft bewaard. Hij staat nochtans bekend als een hard en degelijk werker. Hier merk ik daar weinig van. Ik weet, mijnheer de minister, dat de federale en de Vlaamse regering dikwijls ruziën over landbouwbevoegdheden, maar u blijft niettemin verantwoordelijk voor het beleid dat u in Vlaanderen voert. U moet toch toege-

Bogaert

ven dat het huidige probleem in de landbouwsector niet nieuw is, en bijgevolg van structurele aard. Volgens insiders is het de structuur van de sector die haar zo kwetsbaar maakt. Steeds meer bedrijven voeren hun basisproduct in uit vreemde landen, zoals Nederland en Duitsland. Bij de zagezegde controles kan men zich vragen stellen. Wellicht bereikt ons via deze landen ook vee van andere landen, en daardoor wordt de sector zo gevoelig. Het oprichten van gesloten bedrijven, die de teelt van a tot z volgen, zou het risico op varkenspest gevoelig kunnen verminderen.

Ik zou graag van de Vlaamse minister van Landbouw vernemen welke maatregelen hij sinds het begin van zijn ambtstermijn, 1,5 jaar geleden, heeft overwogen en genomen om de structuur van de varkenshouderij te wijzigen. Heeft hij de bedrijven aangemoedigd om de zeer ingrijpende beslissingen met verregaande – ook financiële – gevolgen te nemen die noodzakelijk zijn om hun gevoeligheid voor epidemies te verminderen? Zonder ingrijpende structurele maatregelen zullen deze epidemies zich immers ook in de toekomst voordoen.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijn federale ambtgenoot Pinxten is bevoegd voor het sanitaire beleid. De vragen over de maatregelen tot bestrijding van de varkenspest dienen dus tot hem te worden gericht. Het komt niet aan mij toe om op het Vlaamse niveau andere signalen te geven aan de getroffen landbouwbevolking. Ik sta volledig achter het beleid van minister Pinxten en wil daarover vandaag geen bijkomende beschouwingen kwijt.

Binnen het bestek van haar bevoegdheden heeft de Vlaamse regering vorig jaar naar aanleiding van de reorganisatie van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, de toelagen aan landbouwbedrijven voor sanitaire voorzieningen verhoogd. Zo ondersteunt ze dus wel het sanitaire beleid. Dankzij het u welbekend Sanitelsysteem worden alle varkens in Vlaanderen geïdentificeerd, geregistreerd en gevolgd van geboorte tot slachting. Dit in Europa unieke systeem maakt het mogelijk de sanitaire situatie goed onder controle te houden. Ons land werd reeds tweemaal geteisterd door een varkenspestepidemie. Het Sanitelsysteem en de evolutie naar gesloten varkensbedrijven moeten het risico op een herhaling ernstig reduceren.

Het structuurbeleid van het Vlaamse Landbouwinvesteringsfonds schenkt ruimschoots aandacht aan de

problemen van de varkenshouderij, ook al heb ik tot nu toe geen algemene uitspraken over de varkenspest gedaan. Men kan me moeilijk verwijten dat ik mijn verantwoordelijkheid als minister van Landbouw niet opneem. Zaterdag heb ik het woord genomen op de veredelingsbeurs voor de varkenshouders. Deze sector is goed voor een omzet van 68 miljard frank. Ik heb er mijn waardering uitgedrukt voor de varkenshouderij en verklaard dat ik fier ben dat er in Vlaanderen meer varkens zijn dan mensen. Tegen 7,5 miljoen varkens moeten de 5 miljoen Vlamingen inderdaad numeriek het onderspit delven. De voorzitter van het Vlaams Parlement zal mijn mening wellicht niet delen. Hij zou nochtans moeten weten dat er geen rechtstreeks verband bestaat tussen de grootte van de veestapel en de milieu- en sanitaire problemen. Het sanitaire beleid dat minister Pinxten op dit ogenblik voert, draagt mijn volledige goedkeuring weg.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, ik wens me evenmin uit te spreken over het federale beleid, maar ik neem het de Vlaamse minister van Landbouw wel kwalijk dat hij geen maatregelen schijnt te nemen om de bedrijfsstructuren te wijzigen en dus de risico's te drukken, ook niet via het Landbouwinvesteringsfonds. Ik dacht dat uit de catastrofes van het begin van de jaren negentig de nodige lessen waren getrokken, maar het tegendeel blijkt waar. In het antwoord van de minister verneem ik niets over een toekomstgericht beleid.

Essentieel is dat we stimuli geven, ook financieel, aan bedrijven om van een open bedrijf te kunnen omschakelen naar een gesloten bedrijf. Dit zou het risico op dit soort van incidenten in elk geval kunnen verminderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacques Laverge tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de timing van de beursgang van de GIMV

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Laverge tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de timing van de beursgang van de GIMV.

De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, geachte collega's, bij de bespreking van de begroting van 1997 werd een fonds gecreëerd voor economische impulsprogramma's. In dat fonds werden niet-onbelangrijke bedragen vermeld, die verwachtingen hebben gecreëerd ten aanzien van bepaalde sectoren : 1 miljard frank voor de commerciële centra, 1 miljard frank voor wegenwerken ter versteviging van het economische draagvlak, 600 miljoen frank voor de binnenvaart, 500 miljoen frank voor het inrichten en het structureren van industrieterreinen, 500 miljoen frank voor de toeristische sector en nog ongeveer 300 miljoen frank voor het gemeenschappelijk vervoer. Er waren dus heel wat verwachtingen en de financiering was vrij origineel opgevat.

Deze behoeften – ongeveer 4 miljard frank – zouden worden gefinancierd door de beursgang van de GIMV. De jongste tijd horen we dat zich daar een aantal problemen voordoen. Problemen die nu plots de kop opsteken. Men ontdekt nu in de Vlaamse regering een liquiditeitspot van ongeveer 15 miljard frank in de GIMV en dat zou de oorzaak zijn van het bevrozen of vertragen van die beursgang. Het uitvoeren van het impulsprogramma is sterk afhankelijk van de middelen die gecreëerd worden door de beursgang van de GIMV.

Nu rijzen de volgende vragen. Is de beursgang – door u voorzien in de periode van 15 juni – nog haalbaar ? Als deze niet meer haalbaar is, wat gebeurt er dan met de impulsprogramma's ? Gaan die dan nog door of niet ? Wat is uw persoonlijke visie omtrent deze beschikbare liquiditeitsmiddelen ? In de regering is er een discussie tussen u en uw collega van Financiën. U wilt de middelen gebruiken voor economische expansie en ontwikkeling, terwijl uw collega ze wenst in te zetten voor een begrotingsaanpassing. Het is belangrijk dat deze impulsprogramma's uitgevoerd worden. U hebt een aantal verwachtingen gecreëerd. U kent het aantal vragen van steden en gemeenten omtrent de opvraging van die 1 miljard frank voor het verbeteren van hun stedelijke infrastructuur, vooral op het vlak van hun winkelcentra. U kent de behoeften van de industrieterreinen en van de sector toerisme. Hoe denkt u daarop te reageren en komt daar dit jaar nog iets van indien die beursgang niet doorgaat ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, collega's, de beursgang zal doorgaan. We zijn daarmee bezig in de Vlaamse regering. Er is een begeleidingscommissie eind vorig jaar samengesteld die nu

volop werkt aan de procedure en de waardebepaling. We gaan in elk geval dit jaar de beurs op, maar u weet ook dat het beursklimaat hiervoor goed moet zijn. Gelukkig doet de beurs het zeer goed de jongste maanden. In de loop van het jaar en waarschijnlijk medio 1997 – ik wil me evenwel niet vastpinnen op een maand – gaan we met 15 percent naar de beurs. Dit zal zowat 4 miljard frank opbrengen. De middelen zullen dit jaar vrijkomen.

De projecten die voorliggen in verband met de commerciële centra en waarmee ik trouwens volgende week of binnen twee weken naar de Vlaamse regering zal stappen, en de 500 miljoen frank voor de industrieterreinen vormen geen probleem. De opbrengst zal dit jaar worden gerealiseerd. Op dit ogenblik wordt binnen de GIMV ook gewerkt aan de beursgang en het financieel plan. De geloofwaardigheid van de operatie is heel belangrijk.

Wat de persberichten daarover betreft, heb ik gisteren over dit onderwerp vergaderd met minister Demeester en we verschillen hierover helemaal niet van mening. In de pers werd beweerd dat minister Demeester contant geld van de GIMV naar de begroting zou overhevelen om de belastingverlaging te financieren, maar de volgende dag heeft ze al verklaard dat dat helemaal niet haar bedoeling was.

We bereiden de beursgang dus op een professionele manier voor en zullen de beursintroductie te gepasten tijde laten plaatsvinden. De middelen werden voorzien op een variabel krediet ter waarde van 4 miljard frank. Welke opbrengst de beursgang ter waarde van 15 percent zal genereren, weten we op dit ogenblik nog niet zeker. Men moet zich geen zorgen maken : de privatisering is op de goede weg en de budgettaire middelen zullen aanwezig zijn. De beursgang zelf moet professioneel worden benaderd. We nemen dan ook onze tijd om te onderzoeken hoe we die hele operatie op de beste manier kunnen doorvoeren.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de minister, ik kan begrijpen dat u rustig te werk gaat. Ik begrijp echter niet hoe u uw programma zult kunnen verwezenlijken. U hebt nooit geantwoord op mijn vraag of u in juni naar de beurs zult gaan. Vindt de beursgang plaats in september, oktober of later, dan beschikt u immers niet over die middelen ter waarde van 4 miljard frank om uw programma te realiseren. De hamvraag is dus of er nog iets terecht komt van uw impulsprogramma dat u aan die beursgang hebt gekoppeld.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Laverge, wat het miljard frank voor de stedelijke centra betreft, legt de Vlaamse regering nu de principes vast. Tijdens de volgende weken zullen we de gemeenten hierover inlichten. De gemeenten zullen projecten kunnen indienen, die vervolgens zullen worden beoordeeld. Op die manier zullen we op het einde van het jaar een overzicht hebben van de projecten die in het kader van dat fonds van een subsidiëring van de Vlaamse regering kunnen genieten. Omdat het een variabel krediet betreft, is er budgettair-technisch geen enkel probleem : de uitbetalingen gebeuren op het einde van dit jaar of begin volgend jaar, afhankelijk van de verwezenlijking van de projecten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Van Mechelen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over problemen in de sector van de vrije radio's met betrekking tot het frequentieplan en de technische voorwaarden waaronder mag worden uitgezonden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Mechelen tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over problemen in de sector van de vrije radio's met betrekking tot het frequentieplan en de technische voorwaarden waaronder mag worden uitgezonden.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, na Vlaminov, varkensteelt en GIMV keer ik terug naar de media. U hebt wellicht zelf vastgesteld dat de problemen in het wereldje van de niet-openbare radio's legio worden. Twee jaar geleden hebt u bij uw aantreden aangekondigd dat u zou proberen om snel tot structurele aanpassingen te komen in deze sector.

We stellen inderdaad vast dat u optreedt op het terrein en dat dit tot veel onrust leidt. Zo hebt u bijvoorbeeld een lokale radio uit de ether gehaald en een schorsing toegepast. Uw administratie heeft eveneens voorgesteld om Radio Metropolis en Radio Expres te schorsen. De raad voor niet-openbare radio's is daar echter niet op ingegaan. In Brussel wil een nieuwe radiozender in de ether komen : FM Brussel, de studentenradio van de VUB.

In de loop van de voorbije maanden hebben we daarover verschillende malen geïnterpelleerd en hebben we gevraagd wanneer het radiodossier zou worden aangepakt. U hebt geantwoord dat men eerst een inzicht moet verwerven in de huidige technische warboel. Het frequentieplan is nog steeds gebaseerd op het plan dat in 1986 onder meer door BRTN-experts werd opgesteld. De VLD drong er toen op aan dat dit plan spoedig zou worden doorgelicht en dat zou worden onderzocht welke de mogelijkheden waren. Het ging onder meer over de vraag of het nu echt niet mogelijk was om onder de 102.2-band plaats te maken voor lokale of regionale initiatieven. U hebt toen beloofd dat u daar spoedig werk van zou maken.

In de wandelgangen circuleert het gerucht dat die studie klaar zou zijn. Ik vraag dus wie u die opdracht hebt toevertrouwd, of het waar is dat deze studie af is en indien dit zo is, sinds wanneer u ze hebt. Ik vraag me ook af hoe het komt dat de leden van de commissie voor Media, in wiens opdracht u de studie liet maken, deze studie niet kennen. Wanneer wordt één en ander in decretale vorm gegoten zodat we eindelijk uit de impasse geraken waarvan niemand beter wordt ? Zo kunnen we in de toekomst de wereld van de lokale radio's structureren.

De voorzitter : Minister van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben ook vragende partij om in de commissie voor Media de discussie over lokale radio's te voeren. Er ligt een decreet van de heren Schuermans, Decaluwé en Doomst voor. Eens de discussie over de BRTN achter de rug is, ben ik vragende partij om dat probleem te behandelen. U weet dat ik daar ook op aandring. Ik schuw dat probleem helemaal niet. We moeten het natuurlijk ten gronde aanpakken.

Ik ga niet de hele geschiedenis van het dossier schetsen. We hebben in juni verleden jaar een studie besteld bij Alcatel. Die studie is sinds 1 november in mijn bezit. Ze ligt hier zelfs op mijn bank. Ik heb echter beloofd dat ik die in primeur aan de commissie voor Media zou geven zodra de discussie over het decreet wordt gevoerd en de te houden hoorzittingen over lokale radio's plaatsgrijpen.

Ik wil u een aantal elementen uit die studie geven. Die bevestigingen voor een deel wat altijd mijn mening terzake is geweest. Ze zeggen dat er op de band waarop de BRTN zich bevind – tussen 87.6 en 102.2 – in feite geen ruimte is om andere radio's een frequentie te geven. Dat zou leiden tot verstoring van de bestaande BRTN-zenders. Tussen 102.2 en 107.8

Van Rompuy

moet men volgens de studie van Alcatel het aantal radio's terugbrengen van 320 naar 130. Dit moet om de zenders een zendcomfort van 8 kilometer te geven.

Ik zou daaraan willen toevoegen dat we nog niet tot een akkoord zijn kunnen komen met de Franse Gemeenschap. Indien we met het hogere zendvermogen van de Franse Gemeenschap rekening houden, zouden we het aantal lokale radio's nog verder moeten verminderen om tot het zendcomfort van 8 kilometer te komen. Ik ben direct bereid om het rapport ter beschikking te stellen en in de commissie de discussie te voeren.

Een tweede element was ook uw vraag in verband met het monopolie van de BRTN voor de handelsreclame. De discussie over het feit of we landelijke commerciële stations willen toelaten, betekent dat we ruimte moeten creëren op de frequentieband. Dat wil zeggen dat we of in de zes netten van de BRTN snoeien, of in de band van de lokale radio's. Dat wil zeggen dat er waarschijnlijk nog veel minder dan 130 lokale radio's zullen worden toegelaten. Deze discussie moeten we voeren in de commissie voor Media. De studie is klaar. Ik denk echter dat het zinvol is om te wachten op het antwoord van Europees commissaris Van Miert over het reclamemonopolie, aangezien dat ook zware implicaties zal hebben op het gebruik van de frequentieband en de mogelijkheden om nieuwe initiatieven toe te laten.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat er belangrijker problemen zijn in België dan dat van de lokale radio's. Maar dat neemt niet weg dat iedere minister binnen zijn domein zijn verantwoordelijkheid moet opnemen.

U zegt dat de studie al klaar is sinds november vorig jaar en dat u die graag aan het parlement wilt geven. Wat heeft u belet om dat de voorbije vier maanden te doen ? U zegt ook dat de commissie voor Media geen tijd had om over de radio's te praten omwille van het decreet over de openbare omroep. Nochtans is dat decreet nu pas bij het parlement ingediend. In november of december was er in de commissie genoeg tijd om het probleem van de lokale radios aan te pakken. Ik betreur dat u deze studie, die belangrijk is om het dossier voor te bereiden, hebt achtergehouden op uw kabinet.

Minister Eric Van Rompuy : Ik vind dat een zeer rare stelling. Ik geef toch de primeur aan het parlement.

Commissievoorzitter Dillen hoeft het slechts op de agenda te plaatsen.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, op geen enkel ogenblik heeft de minister aan mij gevraagd om die studie over de lokale radio's te agenderen. Toen de minister destijds die studie door Alcatel aankondigde, zei hij dat hij de resultaten in primeur aan het parlement zou geven. Maar sinds 1 november hebt u op geen enkel ogenblik aan mij gevraagd om dat te agenderen in de commissie voor Media. Telkens wanneer er in het verleden een vraag was aan de commissie voor Media om een voorstel of ontwerp van decreet op de agenda te plaatsen, heb ik dat onmiddellijk gedaan. Ik wacht nog steeds op uw vraag. Zodra de vraag binnen is en na bespreking van het maxidecreet dat verschillende zittingen in beslag zal nemen, zal deze studie over de lokale radio's op de agenda worden geplaatst.

Minister Eric Van Rompuy : Ik denk dat wij in de commissie voor Media al herhaaldelijk hebben gezegd dat het decreet-Decaluwé-Schuermans besproken wordt na het BRTN-decreet. Ik heb ook meermaals gezegd dat ik de studie ter beschikking zou stellen op het moment dat deze discussie aan de orde kwam, eventueel in een hoorzitting. Ik heb die studie niet aan de pers gegeven, en evenmin aan iemand anders. Ik heb me op dat vlak niets te verwijten. Als dit soort verwijten over parlementaire primeurs een uiting is van de nieuwe politieke cultuur, dan pas ik daarvoor.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de vestigingsplaats van Radio 2 Vlaams-Brabant

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de vestigingsplaats van Radio 2 Vlaams-Brabant

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Doomst en Penris tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de vestigingsplaats van Radio 2 Vlaams-Brabant.

Voorzitter

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we zijn principieel tegen werken op zondag, maar regelmatig wordt onze zondagsrust toch verstoord door grote verklaringen van excellenties. Dit weekend pleitte de heer Tobback, burgemeester van Leuven en voorzitter van de SP, voor de verhuis van Radio 2 Vlaams-Brabant van Brussel naar Leuven. Tot op zekere hoogte kan ik de burgemeester van Leuven volgen omdat ik sympathiseer met burgemeesters. Ik begrijp zijn clubgeest en zijn liefde voor de lokale kleuren op het ogenblik dat er mogelijk een vestiging in zijn stad komt. Ik kan de SP-voorzitter iets minder volgen als hij een directe koppeling maakt tussen de mogelijke verhuizing van Radio 2 Vlaams-Brabant naar Leuven en de stemming over het maxidecreet. Dit lijkt me een koppeling in de oude stijl, die ook de toenmalige krokodillenstijl verraadt. Deze koppeling gaat bovendien aan een aantal gegevens voorbij : het maxidecreet wil juist meer autonomie geven aan de BRTN en we doen al veel moeite om de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te garanderen.

Wat vindt u, mijnheer de minister, van die koppeling van de verplaatsing van Radio 2 aan het maxidecreet ? Is er inderdaad een interne nota van de BRTN die berekent dat de vestiging in Leuven dubbel zo duur uitvalt als die in Brussel ? Wat met de frequenties die dan moeten worden toegekend ? Vindt u het ook niet van symbolisch belang dat we met Radio 2 de Vlaamse aanwezigheid in Brussel garanderen ?

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, we horen de laatste dagen hoe de heer Tobback senior zich bezondigt aan een zeker provincialisme. Hij eist dat de zetel van Radio Vlaams-Brabant wordt overgeplaatst van Brussel naar Leuven. Hij doet dat op een moment dat het federale België in het algemeen en de socialistische familie in het bijzonder in een crisis vertoeft. Dit onderwerp moet voor hen dan ook zeer belangrijk zijn. De heer Tobback senior vertrekt van het argument dat Vlaanderen Brussel zou hebben laten vallen en dat Vlaams-Brabant in het algemeen en Leuven in het bijzonder daar niet het slachtoffer van mogen worden. Ik kan u verzekeren dat ik ook een provincialist ben : ik kom uit Antwerpen. (*Hilariteit*)

Ik kan u zeggen dat Antwerpen Brussel niet loslaat. Ik hoor in de wandelgangen zelfs dat de heer

Tobback senior wil gehoord worden in de commissie voor Media. Hij zou het maxidecreet aan zijn recente eis willen koppelen. Als dat klopt, gaat hij wel erg ver. Mijn partijvoorzitter, de heer Van Hecke, wil in de commissie niet gehoord worden om de zetel van Radio West-Vlaanderen van Kortrijk naar Brugge te verhuizen. Ik hoor dat de CVP Leuven dezelfde eisen stelt als de SP-voorzitter, maar dat laat ik voor hun rekening.

Ik kom tot mijn vragen, mijnheer de minister. Ook u hebt gezegd : ik laat Brussel niet los en ben voorstander van de vestiging van Radio Vlaams-Brabant in Brussel. U hebt gezegd dat de heer Tobback en zelfs de politici in het algemeen, daarin niet hebben te oordelen. Sinds het minidecreet mogen de politici zich niet meer inlaten met het beleid van de BRTN. Toch bent u nog steeds politicus. Welke standpunten mogen wij als politici nog wel innemen inzake het beleid van de BRTN ? Vindt u het logisch dat een partijvoorzitter zich over het beleid van de BRTN uitspreekt ? U hebt blijkbaar een aantal argumenten om de locatie in Brussel te verdedigen. Welke ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik kan hieromtrent zeer kort zijn. Ik twijfel er nochtans niet aan dat dit het belangrijkste onderwerp is waar de maatschappij momenteel mee wordt geconfronteerd.

We hebben het minidecreet goedgekeurd. Het maxidecreet is aan de orde. In de commissie voor Media hebben alle fracties gepoogd dit dossier op een gedepolitiseerde wijze te benaderen.

Daar zijn wij ook in geslaagd. We hebben vanuit de partijzetels gedurende anderhalf jaar geen enkele oekaze gehad, wat de hervorming van de BRTN mogelijk heeft gemaakt. Ik betreur dat er nu een stellingname komt. In het maxidecreet staat daarover niets. De beheersovereenkomst regelt de middelen en de grote doelstellingen. Indien daar tussen de regering en de BRTN een discussie over zou bestaan, zijn we bereid daarover te praten in het kader van de beheersovereenkomst. Het is duidelijk dat deze beslissing moet worden genomen op het niveau van de raad van bestuur en het directiecomité van de BRTN. Ze hebben hierover reeds brieven verstuurd.

Ik ben verwonderd over de problematiek. Ik heb vandaag een brief gelezen van de heer De Schutter, de voorzitter van de raad van bestuur aan de heer De Witte, de provinciegouverneur van Brabant. Het betreft een brief van 15 november 1996 over het al dan niet gebruiken van de locatie rond het station.

Van Rompuy

De heer De Schutter schrijft duidelijk dat dat voor de BRTN niet kan. Er is ook een tweede brief van november aan de heer Jos Daniëls, de voorzitter van de abdij van het park in Heverlee, van de heer De Graeve, waarin hij zegt dat er geen radio-uitzendingen mogelijk zijn vanuit de abdij van het park.

Mij verwondert het dat dit ineens het Vlaams vraagstuk van het jaar wordt. Dit moet worden behandeld door de geëigende instanties. De regering speelt hierin geen rol, net zo min als het parlement. Dit moet gebeuren op het niveau van de leiding van de BRTN. Ik ben van mening dat de politieke discussie daarover totaal irrelevant is.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik wil de minister alleen maar meedelen dat we de locatie van omroep Brabant alvast niet zullen koppelen aan de bespreking van het maxidecreet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het standpunt van de Vlaamse regering inzake gemeentelijk stemrecht voor migranten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het standpunt van de Vlaamse regering inzake gemeentelijk stemrecht voor migranten.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, u hebt zich onlangs bezondigd aan een aantal uitspraken over het stemrecht. U bent daar niet origineel in. Verschillende ministers zijn u daarin voorafgegaan.

Uw uitspraak was echter zo grotesk dat ik ze toch even wou citeren. U stelde dat omdat migranten geen stemrecht hebben, we het verval van sommige buurten riskeren. Wijken met een groot percentage migranten worden genegeerd door politici. Het komt er dus op neer dat wanneer migranten geen stemrecht

krijgen, de politici niets doen voor deze wijken. Dat is een uitspraak die zeker door de autochtone buurtbewoners met veel aandacht zal worden gevolgd. Ze zullen daar wel de juiste conclusies uit trekken. Dit is een groteske en perverse uitspraak die getuigt van anti-Vlaams racisme. Dat is zeker zo omdat ze uit de mond komt van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, die bevoegd is voor deze problematiek.

Ik had hier graag een aantal vragen over gesteld aan de minister-president. Dat is niet mogelijk gebleken, dus moet ik u daarover ondervragen. Ten eerste, bent u van mening dat het stemrecht niet langer dient te worden gekoppeld aan de nationaliteit ? Ten tweede, is dit een standpunt waarover overleg is gepleegd binnen de Vlaamse regering ? Ik meen mij te herinneren dat het de bedoeling was om geen uitspraken te doen over zaken die niet tot het regeerakkoord behoorden. Dit vind ik niet terug in het regeerakkoord. Het is niet eens een bevoegdheid van deze regering. Ten derde, is dit een gemeenschappelijk standpunt dat gedragen wordt door al uw collega's uit de regering en dus ook door de minister-president en uw coalitiepartner, de CVP ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het verheugt mij dat ik de kans krijg om te antwoorden in plaats van de minister-president. De heer Dewinter is namelijk de meest selectieve lezer die ik ooit heb ontmoet en zeker degene die de zaken op de meest vertekende manier kan voorstellen.

We hebben een atlas laten maken van de achtergestelde buurten, waarin we precies de achterstellingsproblematiek in Vlaanderen in kaart hebben gebracht. Hierin werd eveneens aangetoond dat we te maken hebben met een concentratieproblematiek, met andere woorden met een concentratie van de werkloosheidsproblemen, huisvestingsproblemen, met de problematiek van de lage opleidingen, alsook met migrantenproblemen.

Als beleidsverantwoordelijke kan men hierop verschillende antwoorden geven. We hebben geopteerd voor het Sociaal Impulsfonds. Een andere mogelijkheid is het werken aan een inclusief beleid, wat eveneens inhoudt dat men voorstellen moet doen.

Zoals een aantal collega's heb ik hierover een uitspraak gedaan. Ik heb mij hierbij evenwel gebaseerd op wetenschappelijke argumenten. Uit de wetenschappelijke studie die voorligt, blijkt dat het risico bestaat dat het beleid geen aandacht meer zou besteden aan een aantal opgegeven buurten. Welnu, het is

Peeters

precies in deze buurten dat deze categorie van mensen terecht komt. Wie deze atlas analyseert, zal tot dezelfde conclusie komen. Als beleidsverantwoordelijke wil ik hiervoor waarschuwen. Ik pleit er dan ook voor om deze groep op het lokale niveau een stem te geven. Zij moeten de kans krijgen om hun stem te laten horen in het beleid en in de beoordeling ervan. Wanneer dit niet gebeurt, riskeren we dat deze groep die nu reeds met een cumulatie van achterstellingsproblemen wordt geconfronteerd, verder wordt vergeten en verwaarloosd. Dit is het debat dat we de komende maanden en jaren moeten voeren. De federale regering moet inderdaad een beslissing nemen. De Vlaamse regering is niet verplicht om terzake een standpunt in te nemen.

Mijnheer De Winter, u hebt eveneens een vraag gesteld over Brussel. Na de gebeurtenissen van de laatste weken en maanden en met het oog op het feit dat u verantwoordelijk was voor de verspreiding van een racistisch pamflet waarop alle partijen hebben gereageerd, meen ik dat u het minst goed geplaatst bent om over de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te spreken. Het Vlaams Blok richt zich tot de Brusselaars in de Franse taal. Van de Vlaamse regering daarentegen kan worden gezegd dat ze dagelijks werkt aan de aanwezigheid van de Vlamingen in Brussel. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik noteer dat de situatie van achteruitstelling waarin sommige migranten zijn terechtgekomen, alleen zal verbeteren wanneer men hen stemrecht geeft. Mag ik de minister erop wijzen dat honderdduizenden autochtone kansarmen in Vlaanderen reeds honderden jaren lang stemrecht hebben. De situatie van achteruitstelling waarin ze door dat stemrecht zijn terechtgekomen, is hierdoor nog niet veel verbeterd.

Uit studies over Vlaams-Brabant en Brussel blijkt dat bij de gemeenteraadsverkiezingen in het jaar 2000, 6 procent van de Europese vreemdelingen die aan de verkiezingen mogen deelnemen, van plan zijn om voor Vlaamse kandidaten te stemmen. Dit zal dan de zoveelste minorisering van de Vlamingen zijn. Uit een studie van het NIS blijkt dat in het jaar 2040 51,6 procent van de inwoners van Brussel zal bestaan uit niet-Europese vreemdelingen. Met dit voorstel minoreert men niet alleen de Vlamingen in Brussel, in Vlaams-Brabant en in een aantal grote steden en getowijken, men veegt ze eenvoudig van de kaart. Men wil blijkbaar dat er een machtsoverdracht zal plaats-

vinden. Welnu, wij noteren dit en de bevolking zal dit eveneens doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het respecteren van de antwoordtermijn van schriftelijke parlementaire vragen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Gucht tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het respecteren van de antwoordtermijn van schriftelijke parlementaire vragen.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, zondagavond heb ik achteloos zitten bladeren in het Bulletin van vragen en antwoorden van 29 november 1996. Er stond een interessant antwoord in, op een vraag van de heer Suykerbuyk over de vorderingen van de IGC. Gisteren zou daar een interpellatie over doorgaan, die dan in algemeen overleg is uitgesteld.

Bij dat achteloos bladeren, viel me ook iets anders op. U beantwoordt vijftien vragen in dat bulletin. Eén vraag hebt u tijdig beantwoord, namelijk de vraag over het centrum voor muziekinstrumentenbouw. Veertien vragen beantwoordt u buiten termijn. Is dit toeval of, integendeel, de regel ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats wens ik de heer De Gucht te feliciteren met het feit dat hij zelfs op zondagavond het bulletin leest. Velen bekijken dan een van de betere reeksen, wat ik kan begrijpen. Sommige van die reeksen zijn afgelopen. Een mengeling van detective en prachtige muziek, ik doel op Inspector Morse, was de voorkeur van velen, ook van christen-democraten uit het Antwerpse. Dat weet ik niet uit dat bewuste Bulletin met

Van den Brande

vragen en antwoorden, maar op zondagavond kan er in elk geval geen beter werk gebeuren.

De verhouding die u hier aanhaalt, is louter toevallig. Ik neem altijd heel zorgvuldig de vragen onder de loep. In de afgelopen periode, niet in de hele zittingsperiode, gaat het om honderd en twaalf vragen waarvan het merendeel binnen de termijn is beantwoord.

Twee particulariteiten kunnen we vaststellen. Ten eerste, ik geniet het voorrecht om meestal de gecoördineerde antwoorden te moeten verzorgen. Dat betekent dat de gegevens moeten worden verzameld bij de diverse collega's. Ten tweede, het gaat niet zelden om algemene beleidsmatige statistische gegevens die in samenhang te lezen zijn met het globaal regeerakkoord.

Ik ga akkoord met wat u stelt. Gebonden door de twee bijzonderheden die ik heb aangehaald, stellen we alles in het werk om tijdig te antwoorden. Ik denk dat dat voor heel de regering het geval is. U vraagt evenwel terecht dat alle collega's dat zouden doen.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, u weet dat in de Rooms-Katholieke kerk elke zondaar die berouw toont, ook vergiffenis krijgt. Ik ben toch wel een beetje bang in uw plaats. Ik blader immers niet alleen op zondagavond achteloos door het bulletin met vragen en antwoorden, ik ben ook een verwoed verzamelaar. Ik heb de hele collectie van vragen en antwoorden, en niet alleen die van 29 november. Ik ben geen groot wiskundige, maar ik kan wel optellen. Als ik de optelsom maak, dan bent u mijns inziens niet alleen de primus inter pares van de Vlaamse regering, maar ook de primus inter pares van degenen die slecht en met vertraging de schriftelijke vragen beantwoorden.

Dat staat in contrast met wat u gezegd hebt in de regeringsverklaring. U zei dat deze nieuwe Vlaamse regering en dit nieuwe Vlaams Parlement de ideale gelegenheid vormen om een nieuwe politieke cultuur uit te bouwen, gebaseerd op wederzijds begrip en openheid. U herinnert zich die beroemde toespraak wel, waar u het onder meer had over de kennisweerbaarheid. Die toespraak heb ik ook nog.

Eigenlijk bent u een recidivist. Ik heb me zelfs laten vertellen dat u al eens op de vingers bent getikt door de voorzitter van dit parlement. De voorzitter kan dat eventueel bevestigen in het kader van de openbaar-

heid van bestuur van het parlement. Desondanks volhardt u in de recidive.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik kan u alvast zeggen dat ik geen last heb van pijn in de vingers. Misschien zit de sleutel tot uw partiële lezing wel in het woord achteloos. U hebt gezegd dat u op zondagavond achteloos de bulletins doorleest. Dat wil zeggen : met onvoldoende aandacht.

De heer Karel De Gucht : Ik vind het schitterend dat u gelooft dat ik die bulletins achteloos zou hebben bekeken.

Minister-president Luc Van den Brande : U leest de zaken waarschijnlijk met aandacht. Ik pleit er ook sterk voor dat u uw kennisweerbaarheid zou vergroten.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de minister, ik kan u zelfs helpen bij de gebundelde vragen. We kunnen dit natuurlijk allemaal op een leuke manier bekijken, maar het is niet alleen leuk. Zo zijn er bijvoorbeeld een aantal gebundelde vragen over de informatiecampagnes van de regering. De heer Goovaerts zegt mij dat hij daar nog steeds geen antwoord op heeft gekregen.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik wil een derde punt aanhalen. Mijnheer De Gucht, sommige antwoorden die ik moet verstrekken bedragen twaalf tot negentien vellen, precies omdat het over een zeer uitgebreide materie gaat.

Er bestaat geen discussie over dat alle ministers, ik inclusief, tijdig moeten antwoorden. Het is echter veel gemakkelijker voor ons om een voorlopig of partieel antwoord te geven. Als u daar de voorkeur aan geeft, wil ik dat wel doen. Ik denk echter dat ik de informatie dan niet dien. Ik kan u verzekeren dat ik een aantal vragen heb gekregen die eigenlijk buiten het bestek van de normale parlementaire vragen vallen. We zullen het erop houden dat ik voor 9 procent mijn leven moet beteren. Mits enige inspanningen kan ik dan wel resultaten boeken.

De voorzitter : Mijnheer De Gucht, in artikel 77 van het Reglement werd recent een sanctionering ingebouwd : als men de normale tijd met tien dagen overschrijdt, kan de indiener van de vraag mij vragen om de schriftelijke vraag om te zetten in een mondelinge

Voorzitter

vraag, die dan onmiddellijk in de bevoegde commissie kan worden behandeld.

Het incident is gesloten.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE**Benoeming van één plaatsvervangend lid**

De voorzitter : Overeenkomstig artikel 22 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, is aan de orde de benoeming van één plaatsvervangend lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, ter vervanging van de heer Koenraad Van Caimere, ontslagnemend, destijds op voordracht van de Volksunie-fractie benoemd.

Nadere gegevens betreffende de door de Volksunie-fractie voorgedragen kandidaat werden op de banken rondgedeeld.

Vraagt hieromtrent iemand het woord ? (*Neen*)

Aangezien er slechts één kandidaat voor het toe te wijzen mandaat wordt voorgedragen, verklaar ik de heer Bart Weekers benoemd tot plaatsvervangend lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Hiervan zal worden kennis gegeven aan de minister-president van de Vlaamse regering.

De heer Bart Weekers zal eerstdaags worden uitgenodigd om in handen van uw voorzitter de voorgescreven eed af te leggen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Paul Van Grembergen en Jos Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag

– 544 (1996-1997) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Denys bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Denys, Van Grembergen en Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, we zijn bereid om dit voorstel van resolutie nu onmiddellijk te behandelen.

De voorzitter : Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering ? (*Instemming*)

Het voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering is aangenomen.

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Denys, Van Grembergen en Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag onmiddellijk wordt behandeld.

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Denys, Van Grembergen en Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op de uitholling van het politiek gezag ten gevolge van diverse affaires van criminaliteit en corruptie, waarin vooraanstaande politieke gezagsdragers zijdelings of geheel betrokken zijn en verantwoordelijkheid dragen ;

– gelet op de plicht om als politici een civiele voorbeeldfunctie te vervullen ;

– gelet op de dwingende noodzaak om het gezag van de politieke overheid te herstellen waarbij elke politicus, elke politica en elke politieke partij die medeplichtig is aan of in opspraak komt wegens corruptie daarvoor zijn of haar verantwoordelijkheid opneemt en deze niet doorschuift naar ondergeschikten of anderen ;

– gelet op het feit dat de publieke opinie in een federaal staatsbestel geen onderscheid maakt kunnen politieke moraliteit op basis van gewest- of gemeenschapsgrenzen ;

Voorzitter

– gelet op het feit dat bovendien alle politieke partijen op basis van gewesten en gemeenschappen zijn gestructureerd ;

– gelet op het feit dat de Vlaamse Parlementsleden volwaardige medebeslissers zijn in die partijen zoals ze in dit land zijn opgebouwd en er de volledige woordvoerders van zijn ;

– is van mening dat ook de Vlaamse politici en politieke partijen hun politieke verantwoordelijkheid, op welk niveau dan ook, op de meest consequente wijze moeten opnemen ;

– neemt afstand van het totaal gebrek aan politieke verantwoordelijkheid van de leiding van de Parti Socialiste naar aanleiding van de recente smeergeld-affaires waardoor het democratisch bestel enorme schade oploopt en de instellingen ongeloofwaardig worden en vraagt aan de Vlaamse regering hiervan mededeling te doen op het Overlegcomité.

De bespreking is geopend.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, collega's, naar aanleiding van de laatste besprekingen in onze werkgroep Nieuwe Politieke Cultuur, heeft zich een debat ontwikkeld over de zin of onzin van onze werkzaamheden. We werden immers geconfronteerd met de Dassault-affaire bij de PS. Een aantal parlementsleden heeft toen gevraagd of we niet openlijk afstand moesten nemen van de corruptieschandalen bij deze partij. We beseften immers dat ons werk in de werkgroep Nieuwe Politieke Cultuur volledig in de schaduw stond van al deze schandalen. Wat we doen in onze werkgroep is ongetwijfeld belangrijk. Dit werk volstaat echter niet om aan het grote publiek duidelijk te maken dat we het inderdaad ernstig menen met deze nieuwe politieke cultuur.

Het Vlaams Parlement moet een duidelijk signaal geven dat we voor onze bevoegdheidsdomeinen willen proberen om elke vorm van corruptie uit te roeien. In de werkgroep hebben we besloten om bij de volgende bijeenkomst – op 13 maart – de politieke verantwoordelijkheid van de ministers als eerste punt op de agenda te plaatsen. Hiermee willen we een aanzet geven om terzake een oplossing te vinden. Het is ook belangrijk dat we duidelijk afstand nemen van politieke problemen en schandalen, ook al zijn we er misschien niet rechtstreeks bij betrokken.

Collega's, wat ons vooral stoort, is het feit dat de schandalen het aanzien van de politiek bij de publieke opinie geen goed doen. Eenieder is ervan over-

tuigd dat dit de antipolitieke gevoelens bij de bevolking aanwakkert, en de antidemocratische krachten slapend rijk maakt. Het is nodig dat eenieder die in de democratie gelooft daarvan afstand neemt.

Wat mij nog het meest stoort, is de houding die de Parti Socialiste als politieke partij hierin aanneemt. Haar houding is bijzonder nefast voor het herstel van het vertrouwen in de politiek. Die schandalen zijn niet nieuw. Ze worden nu wel bekendgemaakt, maar het Augusta- en het Dassault-dossier bestaan reeds twee, drie jaren. (*Opmerking van de heer Jef Sleenckx*)

Mijnheer Sleenckx, op dat vlak was uw gewezen partijvoorzitter consequenter dan de heer Busquin dat vandaag is. Hij heeft op een bepaald ogenblik zijn politieke verantwoordelijkheid genomen, en hij heeft ontslag genomen.

Wat mij stoort, is dat in de ganse periode waarin de heer Busquin als PS-voorzitter wél op de hoogte was, hij heeft gezwegen. Hij heeft de lippen op elkaar geperst. Die houding wordt nu met een nieuwe politieke term aangeduid : de omertà, of de zwijgplicht. Dat is erg nefast voor het vertrouwen in de politiek. Ik denk dat we als Vlaams Parlement hier onze verantwoordelijkheid moeten opnemen. In deze resolutie zeggen wij in wezen dat wij onze verantwoordelijkheid moeten opnemen. Om naar de publieke opinie een stap in de goede richting te zetten, moeten wij het begrip politieke verantwoordelijkheid duidelijk definiëren.

Wij zien overigens met belangstelling uit naar de gesprekken die op 13 maart in de schoot van de werkgroep Nieuwe Politieke Cultuur zullen worden gevoerd. Maar het is ook duidelijk dat wij alleen er niet zullen in slagen om die nieuwe politieke moraal te realiseren. We zullen ook moeten afstand nemen van federale regeringspartijen wiens houding, met de publieke opinie voor ogen, ook van belang is. Daarom roepen we op om hier duidelijk afstand te nemen van de opstelling van de Parti Socialiste. Het is belangrijk afstand te nemen van het stilzwijgen van de heer Busquin. Het kan niet dat we aan die omertà medeplichtig worden.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte ministers, geachte collega's, vooreerst wens ik mijn vreugde uit te drukken omdat de resolutie vandaag kan worden behandeld. Als dit een uitdrukking is van een wil tot luisterbereidheid en tot het voeren van een gesprek, dan is dat een belangrijk signaal.

Van Grembergen

Ik apprecieer dus dat deze discussie hier en nu kan worden gevoerd, want de meerderheid had er zich kunnen vanaf maken door zich te beperken tot een motie van orde met vijf minuten spreektijd per fractie. Daarna zou de zaak enkele weken in een commissie worden begraven. Ik waardeer ten zeerste dat dit niet gebeurt.

Het kan natuurlijk ook zijn dat de meerderheid een korte pijn wil en een spoedige stemming. Ik denk echter dat ze bereid is tot een dialoog over de essentie van de zaak. We zijn als parlement nog maar twee jaar oud, maar we hebben toch al geleerd dat er een afstand groeit tussen de politieke dialoog in dit parlement en die in andere parlementen. Hopelijk zullen alle parlementen ooit dezelfde cultuur opbouwen als wij hier.

We moeten duidelijk maken dat we afstand nemen van bepaalde keuzes. Ik ben de overtuiging toegedaan dat in een federale staat het civiele gedrag niet kan verschillen van staat tot staat. Amerika is hiervan een goed voorbeeld : elke staat heeft een identiek civiel gedrag, en zo staat het ook in de grondwet. Wij weigeren dus te aanvaarden dat het civiele gedrag in het zuiden van ons land verschilt van dat van het noorden, hoewel politici dat soms willen doen geloven. Als we zulke verschillen in civiel gedrag wel zouden dulden, zou dat voor sommigen een manifest bewijs zijn van het bestaan van twee staten, met hun eigen normen en waardenschaal.

Voor ons bestaat er geen enkel moreel of deontologisch verschil tussen Walen, Franstaligen, Nederlandstaligen, Nederlanders of Duitsers. Civiel gedrag is voor ons een vast gegeven.

Bovendien mag civiel gedrag niet verward worden met cultuur, wat sommige jonge parlementsleden wel doen en waardoor ze menen een zekere afstand in acht te moeten nemen. Dit werd onder grote machtsdruk en met veel arrogantie en cynisme opzij geschoven, op grond van de redenering dat Vlaamse parlementsleden zich niet hoeven uit te spreken over deze fenomenen van politiek gedrag.

De partijen in dit land zijn niet unitair, de verkozenen worden evenmin op een unitaire basis aangeduid. De partijen zijn gestructureerd in de deelstaten. Ze dragen enkel politieke verantwoordelijkheid ten aanzien van de kiezers van de deelstaat van wie ze hun politieke opdracht krijgen. Het is onmogelijk om aan de burger uit te leggen dat politici die met eenzelfde partijprogramma en vanuit eenzelfde ideologie op een partijbureau eerst de federale politiek bespreken en vervolgens de situatie in de deelstaten, zich niet publiek over een situatie in een van de deelstaten

kunnen uitlaten. Hoe kunnen we blijven volhouden dat dit parlement in alle talen moet zwijgen, als een partijvoorzitter die in dit parlement zitting heeft, zich op basis van het politiek gezag dat hij hieruit en uit zijn voorzitterschap put, te pas en te onpas uitspreekt over wat er op het federale vlak moet gebeuren. Hij zegt dat conclusies zich opdringen en dat zich binnen de maand in een andere partij in een ander landsdeel een totale verandering moet voltrekken. Tot welke aberraties kan dit niet leiden ? Welke gevolgen zou het hebben als de Vlaamse parlementsleden zich slechts over deelaspecten van de politieke situatie mogen uitspreken ? Moeten we een slot op onze mond zetten ? Dit houdt geen steek en is onaanvaardbaar.

Onze fractie vindt dat politieke geloofwaardigheid en authenticiteit vandaag essentieel zijn in de ogen van de burgers. Met deze resolutie moet afstand worden genomen van de politieke cultuur die elders wordt bedreven. Dit is geen uitnodiging tot het gemeenschappelijk uiten van ongenoegen ten aanzien van bepaalde partijbeslissingen. Dat is niet haalbaar. Afstand nemen van deze politieke cultuur is wel haalbaar : wij willen duidelijk te kennen geven dat die periode voor ons achter de rug ligt. Het parlement dat is gekozen door de Vlamingen en dat bestuursverantwoordigd is aan de Vlamingen, mag hierover dubbelzinnigheid noch verwarring laten bestaan. Onze keuzes moeten duidelijk zijn.

Daarom vragen we u de partijgrenzen te overstijgen, het politieke cynisme achterwege te laten en aan de Vlaamse burger te laten weten dat wij het anders willen en het ook anders kunnen. Vergis u niet. In een schitterend gedicht zei een dichter ooit, en ik citeer : het zal nooit meer overgaan. Einde citaat. Ook deze situatie zal nooit meer overgaan. (*Applaus bij de VLD, AGALEV en de VU*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de seance die hier vandaag wordt opgevoerd, verbaast me toch een beetje. Zowat een maand geleden heb ik namens mijn fractie een brief tot de voorzitter van dit parlement gericht, met de vraag om de IPC-gesprekken die op 15 januari hebben plaatsgevonden, uit te stellen tot het politieke klimaat zich daar beter toe leent. Het Vlaams Blok was er immers van overtuigd – en wordt vandaag in die overtuiging gesterkt – dat gesprekken over thema's die op dit moment niet bepaald van prioritaair belang zijn, een totaal verkeerde indruk op de publieke opinie kunnen wekken. We hebben het samengevat in één zin : terwijl de Titanic zinkt, houden we ons bezig met het stemmen van het orkest.

Dewinter

Vlak voor het aanvatten van die gesprekken op 15 januari, heeft ook de heer Van Grembergen namens zijn fractie zo een brief tot de voorzitter gericht. Hij riep op tot een verklaring bij het begin van de besprekingen, waarin het Vlaams Parlement zich duidelijk zou distantiëren van een en ander. We hebben daar een paar uur over gedebatteerd. Op het einde van dat interessante en boeiende debat bond de Volksunie in ; een verklaring was niet langer nodig. De fractieleider van de VLD zag zo een verklaring sowieso niet zitten, al was het maar omdat hij zijn politiek lot heeft verbonden aan de persoonlijke Mister Proper-campagne die hij onlangs heeft gelanceerd. Ook hij stelde zich tevreden met het feit dat we de volgende keer wat vrijblijvend zouden praten over de ministeriële verantwoordelijkheid.

Trouwens, de wetten zullen niet in dit parlement in die zin moeten worden gewijzigd, maar wel op het federale niveau. De heer Geysels, die ook al zijn lot heeft verbonden aan het debat over die nieuwe – sommige noemen het nep- – politieke cultuur zweeg als vermoord en was bereid om samen met de parlementsvoorzitter een soort reuzerookgordijn op te trekken, waarachter al de schandalen die nu zichtbaar in deze resolutie ter sprake komen, moesten verborgen blijven.

Vandaag krijgen we dus het laatste hoofdstuk in deze vaudeville : een heuse resolutie betreffende het herstel van het vertrouwen en het politieke gezag. Onze fractie is niet gevraagd om deze mee te ondertekenen, maar dat zijn we ondertussen al gewend. In die resolutie lezen we dat het Vlaams Parlement afstand dient te nemen van het totale gebrek aan politieke verantwoordelijkheid van de leiding van de PS, naar aanleiding van de recente smeergeldaffaires, waardoor het democratische bestel enorme schade oploopt en de instellingen ongeloofwaardig worden. Dus vraagt het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering dit mee te delen op het overlegcomité. In Antwerpen zou men zeggen : daar zakt mijn broek van af.

De heren Busquin, Spitaels en Moriau en mevrouw Onkelinx zullen wellicht op hun benen trillen als ze deze verklaring lezen. De schrik slaat socialistisch Wallonië ongetwijfeld om het hart als het kennis neemt van de gespierde en klare taal die het gemeenschappelijk oppositiefrent zonder het Vlaams Blok heeft afgescheiden in dit Vlaams Parlement. Laat ons eerlijk zijn, mijne heren Van Grembergen, Denys en Geysels, deze tekst is een alibiresolutie, een schaamlapje waarachter u zich wilt verbergen en waarna u – de oppositie in dit Vlaams Parlement – weer netjes over kunt gaan tot de orde van de dag.

Dat partijen zoals Agalev, maar ook in mindere mate de VLD, deze resolutie ondertekenen, getuigt trouwens niet alleen van dubbelzinnigheid, maar zelfs van een zekere vorm van hypocrisie. Als u het totale gebrek aan politieke verantwoordelijkheid van de leiding van de PS hekelt en aanklaagt naar aanleiding van de recente smeergeldaffaires, dan klaagt u in feite het federale Belgische systeem aan dat Vlaanderen verknecht en miskent. Dan klaagt u de typisch Belgische ziekte van corruptie en politiek banditisme aan. Dan klaagt u de politieke moraal aan die in heel België – en niet alleen in Wallonië – de regel uitmaakte. Als u deze resolutie vandaag met zoveel verve verdedigt en straks zult goedkeuren, mijne heren Denys en Geysels, dan moet u consequent zijn. Dan moet u niet alleen afstand nemen van het totale gebrek aan politieke verantwoordelijkheid van de leiding van de PS, maar ook van de mentaliteit en de moraal die in Wallonië en in heel België al decennia lang, overigens nog steeds als de normaalste zaak van de wereld werden beschouwd. Dan moet u afstand nemen van de praktijken die al jarenlang schering en inslag zijn en deel uitmaken van de dagelijkse politieke praktijk in heel dit land.

Mijnheer Van Grembergen, er bestaat trouwens wel degelijk een andere politieke moraliteit in Vlaanderen dan in Wallonië. Het gaat hier niet over het al dan niet aanvaarden van dit gegeven. Het gaat wél over de vaststelling dat het de facto zo is, of we dat nu aanvaarden of niet. Het is een feit waar we niet omheen kunnen. Natuurlijk begrijp ik uw betoog als federalist – en in mindere mate het betoog van de heer Denys, die wellicht ook wel federalist zal zijn – net als de uiteenzettingen van de andere VLD- en Volksunie-verkozenen. Zij benaderen de huidige situatie in het kader van die fameuze federale logica, die de hunne is. Het is echter een van naïviteit blij gevende illusie te veronderstellen dat u van hieruit iets aan die Waalse politieke moraliteit zal veranderen. Aan de andere kant van de taalgrens is men niet geïnteresseerd in uw oordeel, noch in holle woordenkramerij of in de in dit parlement afgescheiden resolutie nummer 336 !

Mijnheer De Roo, u moet niet lachen : u komt straks wel aan de beurt. (*Gelach*)

Men is aan de andere kant van de taalgrens niet geïnteresseerd in papier, maar in politieke daden. En dan komen we uiteraard niet bij de oppositie, maar wel bij de meerderheid en de regering terecht. Zij moeten dan ook maar eens voor eens en voor altijd de logische consequentie uit dit soort stoere verklaringen trekken. Het is een consequentie die u kent en waar wij al jarenlang voor pleiten, namelijk de boedscheiding, separatisme, de Vlaamse onafhankelijkheid. Ik haal in dit verband graag de woorden aan van gewezen PS-minister Van der Biest, die een week

Dewinter

geleden in een VTM-interview openlijk zei dat Wallonië rot was, dat de politieke zeden in Wallonië eenvoudig onbestaande zijn, en dat hij er alle begrip voor zou hebben mocht Vlaanderen zich afscheiden.

Dat laatste is immers de ultieme consequentie van dit soort resoluties : Vlaanderen moet afstand nemen van Wallonië – en dus ook van het federale systeem en België zelf – en móet zijn eigen weg gaan. Mijnheer Denys, wie afstand neemt van de PS-leiding en van Busquin, die neemt afstand van Wallonië en België. Zonder PS is er immers geen federale regering meer – dat weet u zeer goed – en is er wellicht ook – laten we eerlijk zijn – geen federale Belgische staat meer. Ook dat zou een goede zaak zijn. U hebt het goed gehoord : zonder PS is er inderdaad geen Belgische staat meer.

De praktijken die nu aan het licht komen zijn niet alleen een afspiegeling van de Waalse politieke zeden, ze zijn vooral en in eerste instantie een afspiegeling van de Belgische politieke zeden. Of is ons geheugen zo kort dat we ons niet meer herinneren dat Vlaanderen tweeënhalf jaar geleden net hetzelfde heeft meegemaakt met de SP ? SP en CVP beseffen immers zeer goed dat zonder de PS de Belgische constructie hoe dan ook in elkaar valt. Het is overigens opvallend dat de anders zo eloquente minister-president van Vlaanderen, die meestal over alles een mening heeft, in dit voor Vlaanderen levensbelangrijke dossier zwijgt en blijft zwijgen. Doof en stom is hij en blijft hij.

Ik herinner me nog goed dat de minister-president na de vorige verkiezingen moord en brand schreeuwde over het feit dat de verkiezingsoverwinning van het Vlaams Blok het imago van Vlaanderen in het buitenland op een bijna onherstelbare wijze zou beschadigen. Hij heeft dat gezegd in alle mogelijke interviews die hij kon geven. Het Vlaams Blok was nochtans niet betrokken in om het even welk schandaal van corruptie of ander politiek banditisme. Nu Vlaanderen dreigt te worden meegesleurd in dit hallucinante dossier en in de hele wereld over dezelfde kam wordt geschoren als Wallonië en België, kijkt minister-president Van den Brande de andere kant op.

Samen met zijn partijvoorzitter weet de minister-president van niets. Opnieuw blijkt dat de CVP in dit halfroond dezelfde CVP is als in het federale halfroond en dat de belangen van de CVP in de federale regering dezelfde zijn als de belangen van de CVP in de Vlaamse regering. Erger nog, de belangen van de CVP op Vlaams niveau zijn ondergeschikt aan de belangen van de CVP op federaal niveau. Erger nog, de Vlaamse belangen zijn ondergeschikt aan de Bel-

gische belangen en dus aan de Waalse belangen. Dat is een logica die boekdelen spreekt.

Dat de SP dit spelletje meespeelt, verwondert ons niet. We kennen de Vlaamse reflex en de ruggengraatloosheid van de SP.

Minister-president Van den Brande heeft zich de jongste weken voor de zoveelste keer gemanifesteerd als de trouwe lakei van het regime, als de marionet van zijn baas Dehaene, als de vazal van de leenheren uit de federale regering. (*Rumoer bij de CVP*)

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit af. Ons motto luidt hier : beter iets dan helemaal niets. Het Vlaams Blok weet dat de logica die achter deze resolutie schuilgaat, er een is van federale, unitaire en belgicistische partijen zoals Agalev. Die logica is niet de onze. Deze resolutie is niettemin een heel klein stapje in de goede richting van Vlaamse onafhankelijkheid en volledige boedelscheiding tussen Vlaanderen en Wallonië.

De voorzitter : De heer Sleenckx heeft het woord.

De heer Jef Sleenckx : Het is voor iedereen makkelijk om demagogie te verkopen zoals u dat daar doet.

In het voorstel van resolutie staat letterlijk : gelet op de plicht als politici een civiele voorbeeldfunctie in te vullen. Wat doe je dan met politici die op straat vechten ? Die moeten dan de consequenties dragen en opstappen. (*Applaus bij de CVP en de SP. Rumoer*)

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Sleenckx, u begrijpt dat ik volledig sprakeloos ben.

De heer Jef Sleenckx : U moet de consequenties dragen van wat in de resolutie staat. Als ik u zo bezig hoor en zie, denk ik dat de consequentie voor de hand ligt.

De heer Filip Dewinter : Deze resolutie is – als ze steun krijgt van bepaalde leden of fracties uit de meerderheid – een zoveelste scheurtje in de wankele Belgische constructie. Zoals u weet, zijn wij van het Vlaams Blok machiavellisten in hart en nieren en zijn we bereid om elke inspanning in de richting van een scheiding te ondersteunen. (*Applaus bij het VB. Rumoer*)

De heer Jef Sleenckx : Als u deze resolutie goedkeurt, moet u consequent zijn en aftreden. Anders moet u zwijgen, mijnheer Dewinter ! (*Rumoer bij het VB*)

Ik heb het recht om dat hier te zeggen : als de heer Dewinter dit goedkeurt, moet hij consequent zijn en aftreden !

De heer Filip Dewinter : Waar hebt u het eigenlijk over ?

De heer Jef Sleetx : Ik zal de bewuste passage nog eens voorlezen, aangezien u blijkbaar niet goed kunt lezen : gelet op de plicht om als politici een civiele voorbeeldfunctie in te vullen. U weet toch waarover ik het heb. Wie op straat vecht, vervult geen voorbeeldfunctie en moet terugtreden. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister-president, collega's, ik ben de heer Dewinter dankbaar voor zijn verhaal, omdat hij binnen het uur twee keer heeft duidelijk gemaakt wat het verschil is tussen democratische oppositie en oppositie van een andere soort. Eerst was er zijn vraag over de migranten en nu zijn vaudeville over de resolutie. Wij trachten oppositie te voeren vanuit democratische rechtsbeginselen. Anderen, zoals de heer Dewinter, maken misbruik van de democratie om antidemocratische programma's en denkbeelden door te drukken. Ik ben er hem dankbaar voor dat hij zichzelf vandaag weer heeft geïsoleerd. Gezien zijn rechtlijnigheid had ik wel verwacht dat hij de motie van de democratische oppositie niet zou steunen. Maar ook dat doet hij natuurlijk niet.

Collega's, het is inderdaad delicaat om in een resolutie in het Vlaams Parlement een oordeel te vellen over politieke partijen in het algemeen en de PS in het bijzonder. Ik ben mij daar ten zeerste van bewust. Met het oog op de sfeer, vooral buiten maar ook binnen dit parlement, vonden we het desalniettemin aangewezen om duidelijk te maken dat wij een einde stellen aan deze vorm van politiek. Wij, het democratisch verkozen Vlaams Parlement, nemen de verantwoordelijkheid op door te zeggen dat het zo niet verder kan. Onder meer daarom hebben we deze resolutie ingediend.

Waarom hebben we die nog ingediend ? Omdat op een niet-selectieve wijze een bepaalde verontwaardiging naar buiten is gekomen. Het is inderdaad ongehoorzaam de Parti Socialiste met de vinger te wijzen en die vinger in te trekken als het eigen politiek functioneren in het eigen huis ter sprake komt. Daarom staat in de voorlaatste paragraaf van de resolutie duidelijk dat ook Vlaamse politici en Vlaamse politieke partijen hun verantwoordelijkheid op dit vlak moeten nemen en hun conclusies moeten trekken. Vlaanderen mag niet de grote trom roffelen als het gaat om een anderstalig gebied, om ondertussen in het eigen taalgebied de problemen onder de mat te duwen. Dat hebben wij niet gedaan.

Dit is een moeilijke discussie. En ik wil verwijzen naar de discussies en de interpellaties over minister

Kelchtermans. Ik hou daarover dezelfde teneur aan. Naast strafrechtelijke aspecten zijn er politieke en deontologische aspecten. Die drie worden voortdurend door elkaar geklutst. We blijven erbij dat wie niet strafrechtelijk is veroordeeld, onschuldig is. Maar het is niet omdat hij of zij strafrechtelijk onschuldig is, dat de politieke verantwoordelijkheid van geen tel is. Als iets niet illegaal is bevonden, is het niet per definitie fatsoenlijk en in overeenstemming met de politieke deontologie.

Waarom past men, ook in Vlaanderen, dan voortdurend die selectiviteit toe ? Er zijn Franstalige politici in opspraak die nog niet zijn veroordeeld, en waarvan evenmin wordt gevraagd om de politieke onschendbaarheid op te heffen. Toch wordt in Vlaanderen met een zeker gemak gezegd dat ze schuldig zijn. Maar als het dan gaat om Vlaamse dossiers, verandert plots de toon. Dan wordt de deontologie bijna tot op het niveau van de taal gesplitst. Die selectiviteit wilden wij vermijden. In die zin, collega's, doe ik via deze resolutie een oproep. Er is de selectiviteit in tijd : op 1 februari zegt men dit en twee weken later zegt men niets. Daarnaast is er de selectiviteit in ruimte. Buiten het parlement eisen bijvoorbeeld jong-CVP'ers als Vlaamse volksvertegenwoordiger het aftreden van de federale regering, nu zeggen ze niets. Dat is de selectiviteit, collega's, die we in deze resolutie achter ons proberen te laten. We hebben daar een drievoudige bedoeling mee.

Ten eerste willen we een boodschap van geloofwaardigheid verspreiden.

Ten tweede willen we een sein geven : we trekken een streep onder een bepaalde manier van politiek bedrijven.

Ten derde, we zijn niet selectief in onze verontwaardiging. Deontologie kan niet worden gesplitst. De stemming zal uitwijzen of deze geloofwaardigheid recht wordt gedaan in dit parlement. (*Applaus bij AGALEV, de VLD en de VU*)

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw en heren ministers, collega's, ik wil eerst een woordje zeggen over de zin van dit debat.

Ik apprecieer wat de heer Van Grembergen heeft gezegd. Het is goed en correct dat Vlaamse volksvertegenwoordigers aandacht besteden aan het politieke klimaat in ons land. Ook het Vlaams Parlement kan daar niet onverschillig voor blijven. Het raakt ons ten zeerste. We gaan allemaal, zowel politici van de meerderheid als van de minderheid, voor een stuk gebukt onder die schandaalsfeer. Ik heb dat de laatste weken aan den lijve ondervonden. Dit verdient een

De Roo

openbaar debat. De heer Denys deelde me gisteren mee dat men een resolutie zou indienen. Ik vind dat een correcte houding. Ik heb geen enkel probleem met de bespreking van die resolutie.

Dat de situatie ernstig is, is duidelijk. De aanhoudende scandalitis dompelt het politiek bedrijf in ons land onder in een zware crisis. Binnen de politieke instellingen heerst een diepgaande malaise. Die malaise straalt af op de publieke opinie. Ik wil als partijmilitant van de christen-democraten en namens de hele CVP-fractie uitdrukkelijk onze afschuw uitspreken over de feiten die zich binnen de PS voordeden. We nemen afstand van bepaalde daden uit het verleden binnen die partij.

De heer Jef Sleenckx : Die scandalitis heerst binnen alle partijen ! (*Rumoer*)

De heer Johan De Roo : Het antwoord op corruptie, schrijftvervalsing en dergelijke, dat is duidelijk, is gerechtelijke sanctiëring. Het gerecht moet zijn werk doen in alle onafhankelijkheid, met de nodige middelen en zo snel mogelijk. Er kan geen sprake zijn van doofpotoperaties of amnestie. In het belang van de Belgische én Vlaamse politiek moeten we een definitieve streep trekken onder dergelijke praktijken.

Welke conclusies trekken we uit de situatie ? Ten eerste, wat de organisatie van het politieke bedrijf betreft, kunnen we niet anders dan besluiten dat we de werkzaamheden inzake de politieke cultuur onverdrotten moeten verderzetten om ze tegen het zomerreces af te ronden. We moeten duidelijke en krachtige maatregelen nemen zonder evenwel het goede uit het verleden overboord te gooien. Ik wil er trouwens op wijzen dat al een hele weg werd afgelegd. De wetgeving over de partijfinanciering, op initiatief van de heer Dhoore, is een belangrijke verworvenheid, die nog dient verstrengd te worden.

Ten tweede, wat de politieke conclusies betreft, wil ik vooraf een belangrijk onderscheid maken. Sommigen gooien alles om uiteenlopende redenen nogal gemakkelijk op één hoop. Er is nochtans een essentieel verschil tussen enerzijds corruptie, zwart geld, illegale partijfinanciering en andere onwettelijke praktijken en anderzijds politieke benoemingen, dienstbetoon en legale giften aan partijen die destijds zelfs aftrekbaar waren. Die veralgemening bestrijd ik ten zeerste. Het PS-probleem is niet het probleem van alle politieke partijen.

Ten derde zijn de politieke conclusies die wij trekken zeer duidelijk. Ik wil ze graag voor u herhalen. Ik spreek dan in de eerste plaats als lid van het CVP-

partijbureau. Ik citeer uit het persbericht van deze week. "De CVP wil dat de PS in eigen partij orde op zaken stelt en haar geloofwaardigheid als regeringspartij bewijst." Ik stel vast dat dat proces bezig is. Het gaat langzaam, misschien te langzaam, maar de uitzuivering en de loutering zijn begonnen.

Ik kom nu tot de kern van het probleem. Wat is het belang voor Vlaanderen ? Wat telt is dat de federale regering krachtdadig regeert, dat het regeerprogramma wordt gerealiseerd en dat de nodige actualiseringen worden doorgevoerd. Dat is de essentiële voorwaarde waaraan moet worden voldaan. Daar situeert het Vlaamse belang zich. Ook in Vlaanderen hebben wij er belang bij dat de federale regering degelijk werk verricht. We hebben er belang bij dat men iets kan doen aan de werkgelegenheid en dat men oplossingen aanreikt voor de sociaal-economische situatie. We verwachten dat de federale overheid rekening houdt met die Vlaamse belangen, met de sociaal-economische ontwikkeling van Vlaanderen en met onze toekomst. Daarop mogen en moeten wij het federale niveau beoordelen. Ik herhaal wat ik al eerder heb gezegd : we zullen niet dulden dat federaal immobilisme de Vlaamse toekomst hypothekeert of bemoeilijkt, noch op het vlak van tewerkstelling, noch op het vlak van sociaal-economische politiek. Dat is onze verantwoordelijkheid in het Vlaams Parlement. Bovendien moet het werk aan de voorbereiding van de verdere staatsvorming doorgaan. 1999 is en blijft een politieke vervaldatum.

De heer Denys heeft het initiatief genomen voor deze resolutie. Dit ligt in het verlengde van initiatieven uit de voorbije weken. Ik heb de indruk dat de heer Denys zich soms wil opwerpen als de schoonmoeder van het federale niveau, en ik begrijp dat. De nieuwe VLD-voorzitter zal ongetwijfeld uit het Federale Parlement komen. We kennen de namen die circuleren : De Croo, Daems en Versnick. Ik denk dat de heer Denys ze allemaal een steuntje in de rug wil geven.

Tot besluit wil ik zeggen dat we er niet van houden om bevoegd te worden. We moeten consequent zijn : aan bevoegding vanuit het Vlaams Parlement doen wij niet mee. Elke assemblee in dit land moet zijn plaats en zijn rol kennen. Het is legitiem dat wij dit debat hier voeren, maar het is niet legitiem dat wij met het Vlaams Parlement een resolutie goedkeuren waarin wij ons mengen in de interne keuken van de federale regering. Het is zeker niet gepast om de Vlaamse regering de opdracht te geven om deze zaak aan te kaarten in het overlegcomité. Dat is niet het juiste politiek instrumentarium. Ons standpunt is dat eenieder voor zijn eigen deur moet vegen en dat de wereld er dan beter op zal worden. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer De Roo, u spreekt over de bevoogding. Welnu, de provincieraad van Vlaams-Brabant heeft unaniem een resolutie goedgekeurd waarin werd gevraagd dat de heer Spitaels ontslag zou nemen bij het Gemeentekrediet. Hebben zij misschien meer guts of hebben ze een andere meerderheid dan wij ? Neen, zij hebben eveneens een meerderheid van CVP en SP, een vrij krappe meerderheid. De VLD is er de grootste oppositiepartij. Ik vraag me dan ook af wat zij meer hebben dan wij. Wij hebben de nationale CVP-voorzitter en de zoon Tobback, maar in de provincieraad van Vlaams-Brabant heeft men dan weer Tom Dehaene.

Vaak wordt beweerd dat het Vlaams Parlement geen provincieraad mag zijn. Welnu, ik hoop dat de provincieraadsleden uit Vlaams-Brabant zich niet gelukkig moeten prijzen dat ze geen parlementsleden zijn. (*Applaus bij het VB en de VLD*)

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de SP-fractie zal deze motie niet goedkeuren, dit evenwel niet uit cynisme. Ik meen dat het parlement zijn geloofwaardigheid niet kan terugkopen met een vodge papier. Het probleem is ernstiger dan dat. Ik kan de frustratie begrijpen, maar de geschiedenis heeft al herhaaldelijk bewezen dat dit niet altijd een goede oplossing is.

Onze partij is bereid om op een ernstige manier te werken aan een verbeterde deontologie van het politieke gebeuren. In dit verband zal men op diverse niveaus beslissingen moeten nemen. Het enige wat het Vlaams Parlement kan doen, is werken aan een code die wij aan de parlementsleden kunnen voorleggen en waarin wij afspreken om, binnen onze bevoegdheidsmarges, op een eerlijke en doorzichtige manier te werken. Dit is geen pietluttige opdracht. Wanneer men ons beschuldigend nawijst omdat we deze motie niet goedkeuren, kan men net zo goed het argument omkeren en spreken van cynisme in hoofde van een aantal mensen van de oppositie die van deze toestand gebruik maken om het bepaalde partijen wat moeilijker te maken.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer Bossuyt, ik heb het woord cynisme niet ten persoonlijke titel gebruikt. Ik heb alleen gezegd dat wij hier geen cynische houding kunnen aannemen. Ik heb gepleit voor meer geloofwaardigheid. De overheid vraagt van de burgers dat ze hun belastingformulieren correct invullen, dat ze de regeling voor de stedenbouw correct toepassen en dat ze zich houden aan de maatregelen op het vlak van snelheid. Deze geloofwaardig-

heid, die een bepaald gezag vereist om de eigen wetgeving en de eigen decreetgeving te doen toepassen, is onbestaande zo lang er geen duidelijk politiek signaal wordt gegeven op elk niveau. Men moet afstand nemen van de feiten uit het verleden. Ik spreek niet over witte en andere ruiters, maar over het feit dat het Vlaams Parlement niet kan oordelen over wat er in het verleden is gebeurd. Binnen onze eigen verantwoordelijkheidssfeer en binnen onze eigen mogelijkheden moeten we van deze feiten afstand nemen. De heer De Roo heeft dit eveneens gezegd. Hij heeft zelfs een scherper woord gebruikt. Ik had de bedoeling om het geheel samen te brengen. Het is voor een deel doorkruist door een betoog. Dit is in een andere discussie ook op die manier naar de vaantjes geholpen. Ik blijf bij de redenering en bij het verzoek. Ik blijf aan alle collega's vragen of het niet zinvol zou zijn om vandaag van deze resolutie afstand te nemen. Meer wordt er politiek niet gevraagd. We zullen voor onszelf de politieke cultuur invullen in het gesprek met de voorzitter. Uw afwijzing geeft integendeel de indruk dat u geen afstand neemt. U geeft a fortiori de indruk aan de publieke opinie dat u goedkeurt wat er nu op federaal niveau gebeurt. Dat is de consequentie. (*Applaus bij de oppositie*)

De heer Gilbert Bossuyt : Ik heb dus gelijk wanneer ik zeg dat het woord cynisme geplaatst is zoals ik het bedoelde. Ik kan uw houding niet vatten.

De heer Jaak Gabriels : Vive la république des camarades !

De voorzitter : U spreekt voor zichzelf.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dit is een moeilijk debat. Op enkele uitzonderingen na, apprecieer ik wat de collega's hebben gezegd. Ik ben voor drie-vierde akkoord met wat de heer De Roo gezegd heeft. De heer Van Grembergen heeft hetzelfde onderstreept. Wij brengen dat naar voren in onze resolutie. Wij mengen ons niet in de federale overheidssfeer. Ik heb niet gesproken over de federale regering. Ik vergeet uw zinspelingen over de interne VLD-problemen. Het enige dat we hier vragen is precies wat u vraagt, wat de heer Van Peel heeft gevraagd tijdens zijn nieuwjaarsreceptie, wat de CVP-jongeren gevraagd hebben. Het lijkt een eenduidige lijn te zijn bij de CVP. Komen er naast de woorden ook daden ?

Het vertrouwen bij de bevolking is geschonden. Dat vertrouwen kan worden teruggewonnen door daden bij de woorden te voegen. Nu bestaat de indruk dat de CVP iets zegt maar dat alles moet wijken om de federale regering in stand te houden. Dat neemt de bevolking niet. De bevolking wil dat men als politieke

Denys

partij zijn verantwoordelijkheid opneemt. Men hoopt dat degenen die het nog goed menen in de politiek vandaag duidelijk afstand nemen van ontoelaatbare praktijken. Dat is de essentie van de resolutie.

Willen we daar ook daadwerkelijk iets aan doen of niet? Het alleen bij verklaringen laten en tegen stemmen zal een verkeerd effect hebben. De bevolking zal zeggen: alweer woorden zonder daden. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels: Mijnheer de voorzitter, vanop de bank wil ik nog kort ingaan op wat de heer De Roo heeft gezegd op het einde van zijn toespraak over de legitimiteit van de inhoud van bepaalde onderdelen van onze resolutie. Mijnheer De Roo, als ik op zaterdag 1 februari 1997 in de krant lees dat drie van uw partijgenoten, Vlaamse volksvertegenwoordigers, het ontslag eisen van de federale regering, dan is dat legitiem. Gelukkig bestaat er nog zoiets als de vrijheid van meningsuiting.

Wij, daarentegen, nemen in een resolutie binnen het parlement als Vlaamse volksvertegenwoordigers afstand van wat er gebeurt op het niveau van een partij in de federale regering. We spreken ons ook duidelijk uit over het schoonhouden van de eigen huishouding. Waarom is dat laatste niet legitiem? (*Applaus bij AGALEV en de VLD*)

De voorzitter: Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere: Wat de heer Geysels in de krant heeft gelezen, kan ik natuurlijk niet weten. Wij hebben echter als bevoorrechte CVP-militanten een oproep gericht aan onze federale premier teneinde de PS in het oog te houden binnen zijn regering, in het belang van de geloofwaardigheid van de federale politiek. Wat wij aan onze minister-president willen zeggen is dit: doe wel en zie niet om. (*Rumoer*)

De voorzitter: De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik stel vast dat de heer Geysels zich toch wat beter moet informeren. Vrijdag hebben drie jonge CVP-parlementsleden – maar vooral CVP-militanten – een initiatief genomen. We hebben echter niet het ontslag gevraagd van de federale regering. De heer Geysels mag daarover vertellen wat hij wil. U verwacht voortdurend de CVP-jongeren als beweging met jonge CVP-parlementsleden. Ik dacht toch dat het belangrijk was dat ook jonge CVP-verkozenen –

als CVP-militanten – voor hun mening konden uitkomen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
– 489 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeys Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc

Voorzitter

Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos

Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weys Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren John Taylor, Peter Vanvelthoven, Leo Cannaerts en Carlos Lisabeth houdende wijziging van artikelen 48 en 56 van het Wetboek der Successierechten – 505 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 4

Voorzitter**Aangehouden stemmingen**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 2 en 3 en over de artikelen 2 en 3 van het voorstel van decreet van de heren Taylor, Vanvelthoven, Cannaerts en Lisabeth houdende wijziging van artikelen 48 en 56 van het Wetboek der Successierechten.

Aan de orde is hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Platteau op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
47 leden hebben ja geantwoord ;
65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier

Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Eycken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc

Voorzitter

Quintelier Leonard
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Denys en Platteau op artikel 3.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 3 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Taylor, Vanvelthoven, Cannaerts en

Lisabeth houdende wijziging van artikelen 48 en 56 van het Wetboek der Successierechten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 65 leden hebben ja geantwoord ;
 47 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef

Voorzitter

Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Penris Jan

Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Herman Suykerbuyk c.s. betreffende de concrete invulling van het Cultureel Verdrag tussen Vlaanderen en Nederland
 – 232 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk c.s. betreffende de concrete invulling van het Cultureel Verdrag tussen Vlaanderen en Nederland.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 116 leden hebben ja geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Chris
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Voorzitter

Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Nelly Maes c.s. betreffende het geweld en de repressie in Baskenland
 – 409 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Maes c.s. betreffende het geweld en de repressie in Baskenland.

Door de heren Van Rompaey, Suykerbuyk, Sleenckx en Kuijpers werden hierop amendementen ingediend.

Het eerste amendement luidt als volgt :

Na de tweede streep invoegen wat volgt :

"overwegende dat het Baskische volk sinds 1980 beschikt over een democratisch verkozen parlement en regering en dat het vreedzaam streven van deze instellingen naar meer autonomie internationaal ondersteuning verdient ;".

Het tweede amendement luidt als volgt :

In de elfde streep, 2° vervangen door wat volgt :

"2° om alle contacten te bevorderen tussen alle betrokken partijen in Baskenland en Spanje, mede in het kader van de VRE (Vergadering van Regio's van Europa), om te komen tot een brede vredesdialoog ;".

Het derde amendement luidt als volgt :

In de elfde streep 3° vervangen door wat volgt :

"3° om steun te verlenen aan alle internationale initiatieven, zoals deze van de Raad van Europa, die tot doel hebben het respect voor de mensenrechten in Spanje en inzonderheid in Baskenland te verzekeren.".

Wij spreken ons eerst over de amendementen uit.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heren Van Rompaey, Suykerbuyk, Sleenckx en Kuijpers op het voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 116 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeys Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul

Voorzitter

Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris

Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weys Johan
 Wymeersch Frans

Het eerste amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heren Van Rompaey, Suykerbuyk, Sleeckx en Kuijpers op het voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 102 leden hebben ja geantwoord ;
 15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie

Voorzitter

Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo

Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Walleghem Roeland

Voorzitter

Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Het tweede amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van heren Van Rompaey, Suykerbuyk, Sleeckx en Kuijpers op het voorstel van resolutie.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het derde amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde voorstel van resolutie van mevrouw Maes c.s. betreffende het geweld en de repressie in Baskenland.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
115 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman

De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno

Voorzitter

Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het aldus geamendeerde voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Paul Van Grembergen en Jos Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag
 – 544 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Denys, Van Grembergen en Geysels betreffende het herstel van het vertrouwen in het politiek gezag.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 55 leden hebben ja geantwoord ;
 61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix

Voorzitter

Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

HULDEBETOON

De voorzitter : Dames en heren, alvorens mijnheer Kuijpers een laatste keer zijn stem zal uitbrengen als Vlaams parlements lid, zou ik graag enkele woorden tot hem richten.

Mijnheer Kuijpers, je bent een ongrijpbaar man. Zelfs je met die heel gewone aanspreking – mijnheer Kuijpers – aanspreken kost mij enige moeite. Met beste Willy lukt het mij al veel beter om mijn respect en eerbied uit te drukken voor wie je bent en wat je gedaan hebt.

Beste Willy, je bent niet alleen ongrijpbaar : je bent ook een moeilijke en lastige geus, omdat je in geen enkel hokje onder te brengen bent, omdat jouw engagement al onze klassieke begrippen overstijgt. Dat je daardoor vaak op zere tenen hebt getrapt en veel

Voorzitter

gezagsdragers hebt geïrriteerd, kon jouw overtuiging en inzet alleen maar vergroten.

Je bent in dit halfroond ongetwijfeld onze meest nationalistische internationalist en onze meest internationalistische nationalist. Je bent soms groener dan een groene, soms christelijker dan een christen-democraat, liberaler dan een liberaal en socialer dan een socialist. Ikzelf heb wel eens gedacht : waarom zit ik met die man eigenlijk niet in eenzelfde partij ? Maar daarvoor ben jij dan weer veel te eigenzinnig en wellicht ik ook.

Het verbaast me niet dat je gisteren het begrip pannenkoek lanceerde als beeld voor dit land, niet zozeer omdat de ingrediënten die je samenklutst een smakelijk geheel kunnen vormen in een pannenkoek, maar vooral omdat ik jou voornamelijk vind gelijken op de bekende, sociaal-voelende anarchist en filosoof Anton Pannekoek. Allemaal kenmerken die nog steeds, op het einde van je parlementaire carrière, van toepassing zijn : anarchist, sociaal-voelend en filosoof. Maar dan wel een filosoof die niet alleen denkt en praat, maar vooral hard werkt en roept, soms tot over de grens van het medisch toelaatbare.

Je hebt België gisteren een mislukte pannenkoek genoemd, maar eigenlijk ben jij zelf een kleurrijk lappendeken, bijeengehouden door de rijgdraad van je Vlaamse identiteitsbesef. Net zoals jouw thuis in Herent altijd een woonhuis is geweest voor tientallen mensen uit alle streken van de wereld en uit alle lagen van de bevolking, die zich allemaal kwamen laven aan jouw engagement.

Een opsomming geven van je parlementaire carrière, zou me geen moeite kosten, maar wat geen moeite kost, stel jij toch niet echt op prijs. En een opsomming geven van je belangstellingssferen en je buitenparlementaire activiteiten, is voor mij onbegonnen werk ; dat zal iedereen in deze vergadering van mij willen aannemen. Ik zal het dus niet hebben over je inzet voor daklozen en voor de slachtoffers van de mensenhandel, over je acties met Basken en Koerden, over je publicaties over ontwikkelingssamenwerking en de taalgrens, over je confrontaties met ordetroepen en je verblijven in cellen. Ik wil maar zeggen : het is weinigen gegeven hun Vlaming zijn op zo'n overtuigende, sociaal geëngageerde wijze met een wereldburgerschap te combineren.

Het ligt jou trouwens niet goed om te veel in de bloemetjes gezet te worden, al weet jij van mij dat ik nu niet speciaal met bloemetjes zou gaan gooien, omdat jij hier weggaat.

Ik wil de collega's er wel graag even aan herinneren dat jij niet alleen een man van het engagement bent : je bent ook een echte gezins- en familieman. Je vrouw Lieve en jij hebben samen lief en leed gedeeld met jullie vijf kinderen en 42 pleegkinderen en een bijna onbegrensde familie. Maar je hebt ook je eigen lieflijke begrensdheid ontdekt. En dat heeft mede het moment van jouw vertrek uit ons midden bepaald. Op de plek waar je nu wat meer thuiskomt, wens ik je veel levenskwaliteit.

Beste Willy, Herent kan dus op jou blijven rekenen. En mochten er nieuwe Vlaamse centralisten opstaan, dan zullen zij met jou rekening moeten houden.

Namens het Vlaams Parlement en namens alle democraten maar ook in eigen naam bedank ik je voor je lovende woorden over dit huis, maar vooral voor het voorbeeld dat je voor veel collega's bent geweest. Ik hoop dat veel van jouw verdraagzame ideeën op een adequate wijze hier nog lang mogen blijven doorwerken en dat we van jou leren dat we van mening kunnen verschillen en toch samen kunnen blijven ijveren voor een betere samenleving.

Willy, niemand is onmisbaar, maar jij bent in jouw soort wel bijzonder moeilijk vervangbaar. Het ga je goed. Van harte mijn welgemeende dank en grote eerbied. (*Applaus*)

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Willy Kuijpers heeft mij gisteren al gezegd dat al die lijkreden die uitgesproken worden en al die wierook hem toch niet goed liggen. Hij is evenwel op dat vlak waarschijnlijk even menselijk als wij allen : deugd zal het toch wel doen. Ik wil de voorzitter en de andere fractievoorzitters en het bureau danken omdat zij het mogelijk hebben gemaakt dat de interpellatie van de heer Kuijpers die normaal in een commissie zou plaatsvinden, in plenaire vergadering kon plaatsvinden. Dit bood Willy de mogelijkheid om nog eens zijn talent breedvoerig te demonstreren. De collega's hebben zich bij hem aangesloten, niet zozeer om op de interpellaties zelf in te gaan, maar om een vorm van eerbetoon aan Willy te betuigen. Dat verdient uiteraard namens mijn fractie enige dank. Het is inderdaad zo, mijnheer de voorzitter, dat Willy de meest nationalistische internationalist is. Ik wil daaraan toevoegen dat zijn vertrek voor onze fractie toch een zwaar verlies betekent. Ik hoef u niet te zeggen dat Willy Kuijpers een zeer grote invloed had binnen onze fractie. Hij was van alle markten thuis. Zowel inhoudelijk als niet-inhoudelijk. Ik zeg dit ook heel openhartig. Hij had bij elk gesprek in de fractie een zeer grote

Van Grembergen

invloed. We verliezen aan hem, binnen de fractie en binnen het kader van het Vlaams Parlement een uitstekende collega en we wensen hem ook te danken voor de vriendschap die hij ons allen betoond heeft. Kameraadschap is voor Willy een tweede eigenschap. Bedankt, voorzitter, voor de woorden van lof aan het adres van onze collega. We willen die woorden van lof niet transponeren naar onze hele fractie, want dat zou een te partijgebonden situatie zijn. We vinden wel dat daar iets van waar is, maar de grote kwaliteiten van Willy wensen we in elk geval mee in het daglicht te zetten. Dank u voor de wijze waarop het Vlaams Parlement aan Willy hulde heeft gebracht. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer Willy Kuijpers : Ik moet toch thuis aan Lieve en de kinderen kunnen zeggen dat ik het laatste woord heb gehad in het Vlaams Parlement !

Voorzitter, dit danken doet deugd. In mijn dankwoord zitten drie principes vevat die ik nog wil voorleggen aan de vergadering. Wie iets wil doen over de partijgrenzen heen om de samenwerkingsgeest te verruimen voor Vlaanderen, moet de gesprekken van Willem van Oranje – na de eerste aanslag op zijn leven in Antwerpen – met zijn vierde Franse vrouw Louise de Coligny lezen. Dikwijls komt hij, wat zijn devies betreft, op de begrippen tolerantia et amicitia terug. Mijnheer de voorzitter, Norbert, ik heb dat ook in uw woorden beluisterd en in de goede woorden gisteren van de fractieleiders of de woordvoerders.

Ik wil bovendien wijzen op het bevorderen van de beste leefkansen voor iedereen. Ik zelf ben uit een wijk afkomstig waar voor velen geen kansen werden aangereikt. Dikwijls hoorde ik hier praten over de kanslozen in heel elitaire bewoordingen en ook heel denigrerend. Welke kleur of stand mensen ook hebben, dat maakt binnen een democratie niets uit. Kweek geen vijanden. Lok geen zondebokken uit. Doe wel en zie toch om voor de toekomst.

De grootouders van mijn vrouw werden in augustus 1914 vermoord door Duitsers van het keizerlijk leger. Ze werden neergeschoten in wat men toen le sac de Louvain noemde. Mijn moeder, een Leefdaalse is met de laatste boot voor vier jaar naar Groot-Brittannië gevlucht. Mijn vader heeft de eerste en de tweede wereldoorlog meegemaakt : de eerste als vrijwilliger. Tijdens de tweede had hij last met het nazisme. Na de tweede wereldoorlog waren mijn ouders echter de eersten om zich in te zetten opdat minderjarige zoge-

naamde incieken uit de gevangenis ontslagen konden worden, door over hen voogd te worden. Daarvoor was toen heel veel moed nodig. Zij kenden haat noch vrees. En dan is er tenslotte onze zorg voor de taal en de bijhorende cultuur, dragers van een gemeenschap.

De taal heb ik van huis uit meegekregen, en daar ben ik dankbaar voor. Ook gewone woorden en daden van iedere dag hebben waarden. Waarden van samenleving. Mijn ouders bevorderden die door hun doen en laten. In diezelfde geest vonden Bruggelingen, die gruten verkochten, wat toen het volksvoedsel was in het proletarische Brugge, toch nog de fierheid om op hun herenhuis het volgende motto te beitelten : Plus est en vous. Of ook : Mache mehr aus dir, zoals de Tirolse boeren het pleegden te zeggen op het ogenblik dat hun onderdrukking door de arrogante Italiaanse staat levensbedreigend was.

Tenslotte was ik zeer blij met het gesprek van daarnet met U, mijnheer de minister-president. U heeft me persoonlijk een aantal beleidsinzichten meegedeeld voor de plaatselijke demos kratein. Moge die geest ons allen blijvend bezielen.

Ik sluit nu af : het is zes uur en anders moet het parlement weer overuren uitbetalen aan het personeel. Dat personeel is er zeker in stijl en gewoonten op vooruitgegaan tegenover de tijden van het unitaire parlement. Ik wil de griffier en het personeel bedanken voor de goede diensten. Wellicht zult u in de toekomst minder kopies moeten maken, minder vragen doorspelen enz..., maar ik zal u allen voor nog veel meer missen. Ik dank u. (*Applaus*)

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Ward Beysen, Julien Demeulenaere, Georges Cardoen, Mark Van der Poorten, Herman De Loor en Marcel Logist tot besluit van de op 5 februari 1997 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het laattijdig doorstorten van het gemeentelijk aandeel in de opcentiemen op de onroerende voorheffing en de personenbelasting – 537 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Beysen, Demeulenaere, Cardoen,

Voorzitter

Van der Poorten, De Loor en Logist tot besluit van de op 5 februari 1997 door de heer Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het laattijdig doorstorten van het gemeentelijk aandeel in de opcentiemen op de onroerende voorheffing en de personenbelasting.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
111 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques

Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eycken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk

Voorzitter

Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Chris
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan.
Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.05 uur.*
